

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing*

Verordening (EEG) nr. 79/87 van de Commissie van 13 januari 1987 tot vaststelling van de invoerheffingen voor granen en meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge	1
Verordening (EEG) nr. 80/87 van de Commissie van 13 januari 1987 tot vaststelling van de premies die aan de invoerheffingen voor granen, meel en mout worden toegevoegd	3
Verordening (EEG) nr. 81/87 van de Commissie van 13 januari 1987 tot vaststelling van de bedragen die in de sector rundvlees moeten worden geheven op produkten die het Verenigd Koninkrijk hebben verlaten in de week van 22 tot en met 28 december 1986	5
Verordening (EEG) nr. 82/87 van de Commissie van 13 januari 1987 tot vaststelling van de sluisprijzen en de heffingen in de sector varkensvlees	7
Verordening (EEG) nr. 83/87 van de Commissie van 13 januari 1987 tot wijziging van het op de restitutie voor granen toe te passen correctiebedrag	12
Verordening (EEG) nr. 84/87 van de Commissie van 13 januari 1987 tot wijziging van de restituties bij uitvoer voor granen en bepaalde soorten van meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge	14

II *Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Commissie

87/15/EEG :

- ★ **Beschikking van de Commissie van 19 februari 1986 inzake verenigbaarheid van de toekenning van regionale steun met de gemeenschappelijke markt in zes arbeidsregionen die op grond van de „Gemeinschaftsaufgabe — Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur” bijstand ontvangen** 17

Inhoud (vervolg)

87/16/EEG :

- ★ **Beschikking van de Commissie van 23 april 1986 betreffende een steunvoornemen van de Italiaanse Regering ten behoeve van een onderneming in de chemische industrie (hulpstoffen voor de industrie, tussenprodukten en bestrijdingsmiddelen) 27**

I

(Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EEG) Nr. 79/87 VAN DE COMMISSIE

van 13 januari 1987

tot vaststelling van de invoerheffingen voor granen en meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Economische Gemeenschap,

Gelet op de Akte van Toetreding van Spanje en Portugal,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2727/75 van de Raad van
29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke orde-
ning der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewij-
zigd bij Verordening (EEG) nr. 1579/86 ⁽²⁾, inzonderheid
op artikel 13, lid 5,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1676/85 van de Raad van
11 juni 1985 inzake de waarde van de rekeneenheid en de
wisselkoersen die in het kader van het gemeenschappelijk
landbouwbeleid moeten worden toegepast ⁽³⁾, inzonder-
heid op artikel 3,

Gelet op het advies van het Monetair Comité,

Overwegende dat de heffingen die van toepassing zijn bij
invoer van granen, meel van tarwe en rogge, gries en
griesmeel van tarwe, werden vastgesteld bij Verordening
(EEG) nr. 2010/86 van de Commissie ⁽⁴⁾ en de verorde-
ningen die deze nadien hebben gewijzigd;

Overwegende dat, ten einde de normale werking van het
stelsel van heffingen te verzekeren, het nodig is voor de
berekening van deze laatste :

— een uit de spilkoers voortvloeiende omrekeningskoers
waarop de in artikel 3, lid 1, laatste alinea, van Veror-
dening (EEG) nr. 1676/85 bedoelde correctiefactor is

toegepast, voor de munteenheden welke onderling
worden gehandhaafd binnen een contante maximum-
marge op een bepaald moment van 2,25 %,

— een omrekeningskoers voor de andere munteenheden
gebaseerd op het rekenkundig gemiddelde van de
contante wisselkoersen voor elke van deze munteen-
heden, geconstateerd gedurende een bepaalde periode
ten opzichte van de munteenheden van de Gemeen-
schap bedoeld in het vorige streepje, en bovenge-
noemde coëfficiënt,

aan te houden ; deze wisselkoersen zijn de op 12 januari
1987 vastgestelde koersen ;

Overwegende dat de bovengenoemde correctiefactor
toegepast wordt op alle elementen voor de berekening van
heffingen, met inbegrip van de gelijk-
waardigheidscoëfficiënten ;

Overwegende dat de toepassing van de in Verordening
(EEG) nr. 2010/86 neergelegde regelen op de aanbod-
prijzen en noteringen van heden die de Commissie
bekend zijn, leidt tot het wijzigen van de thans geldende
heffingen overeenkomstig de bijlage van deze verorde-
ning,

**HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING
VASTGESTELD :**

Artikel 1

De bij de invoer van de in artikel 1, sub a), b) en c), van
Verordening (EEG) nr. 2727/75 genoemde produkten te
innen heffingen worden vastgesteld in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 14 januari 1987.

⁽¹⁾ PB nr. L 281 van 1. 11. 1975, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 139 van 24. 5. 1986, blz. 29.

⁽³⁾ PB nr. L 164 van 24. 6. 1985, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. L 173 van 1. 7. 1986, blz. 1.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 13 januari 1987.

Voor de Commissie

Frans ANDRIESEN

Vice-Voorzitter

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 13 januari 1987 tot vaststelling van de invoerheffingen voor granen en meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge

Nr. van het gemeenschappelijk douanetarief	Omschrijving	Heffingen	
		Portugal	Derde landen
10.01 B I	Zachte tarwe en mengkoren	18,39	197,33
10.01 B II	Harde tarwe („durum”)	45,77	243,84 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
10.02	Rogge	54,03	169,23 ⁽³⁾
10.03	Gerst	24,59	182,98
10.04	Haver	86,01	151,07
10.05 B	Maïs, andere dan maïshybriden voor zaaidoeleinden	—	175,25 ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
10.07 A	Boekweit	10,26	10,26
10.07 B	Pluimgierst, tros- of vogelgierst (millet)	24,59	120,76 ⁽⁴⁾
10.07 C II	Sorgho, andere dan sorghohybriden voor zaaidoeleinden	9,83	178,67 ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾
10.07 D I	Triticale	⁽⁷⁾	⁽⁷⁾
10.07 D II	Andere granen	24,59	45,71 ⁽⁵⁾
11.01 A	Meel van tarwe of van mengkoren	40,36	290,61
11.01 B	Meel van rogge	90,26	251,54
11.02 A I a)	Gries en griesmeel van harde tarwe („durum”)	84,44	391,45
11.02 A I b)	Gries en griesmeel van zachte tarwe	41,81	312,64

⁽¹⁾ Voor harde tarwe („durum”) van oorsprong uit Marokko, welke rechtstreeks van dat land naar de Gemeenschap wordt vervoerd, wordt de heffing met 0,60 Ecu per ton verminderd.

⁽²⁾ Overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 486/85 worden de heffingen niet toegepast op produkten van oorsprong uit de Staten in Afrika, het Caribische gebied en de Stille Oceaan of uit de landen en gebieden overzee, die in de Franse overzeese departementen worden ingevoerd.

⁽³⁾ Voor maïs van oorsprong uit de ACS-Staten of de LGO wordt de heffing bij invoer in de Gemeenschap met 1,81 Ecu per ton verminderd.

⁽⁴⁾ Voor pluimgierst en sorgho van oorsprong uit de ACS-Staten of de LGO wordt de heffing bij invoer in de Gemeenschap met 50 % verminderd.

⁽⁵⁾ Voor harde tarwe („durum”) en kanariezaad geproduceerd in Turkije, die rechtstreeks van dat land naar de Gemeenschap worden vervoerd, wordt de heffing met 0,60 Ecu per ton verminderd.

⁽⁶⁾ De te innen heffing bij invoer van rogge, verkregen in Turkije en rechtstreeks van dat land naar de Gemeenschap vervoerd, is vastgesteld door de Verordeningen (EEG) nr. 1180/77 van de Raad en (EEG) nr. 2622/71 van de Commissie.

⁽⁷⁾ Bij invoer van het produkt van post 10.07 D I (triticale) wordt de voor rogge geldende heffing toegepast.

⁽⁸⁾ De in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 2913/86 van de Raad bedoelde heffing wordt vastgesteld bij inschrijving overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 3140/86 van de Commissie.

VERORDENING (EEG) Nr. 80/87 VAN DE COMMISSIE

van 13 januari 1987

tot vaststelling van de premies die aan de invoerheffingen voor granen, meel en mout worden toegevoegd

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op de Akte van Toetreding van Spanje en Portugal,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2727/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1579/86 ⁽²⁾, en inzonderheid op artikel 15, lid 6,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1676/85 van de Raad van 11 juni 1985 inzake de waarde van de rekeneenheid en de wisselkoersen die in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid moeten worden toegepast ⁽³⁾, inzonderheid op artikel 3,

Gelet op het advies van het Monetair Comité,

Overwegende dat de premies, die aan de heffingen voor granen en mout dienen te worden toegevoegd, werden vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 2011/86 van de Commissie ⁽⁴⁾ en de verordeningen die deze nadien hebben gewijzigd;

Overwegende dat, ten einde de normale werking van het stelsel van heffingen te verzekeren, het nodig is voor de berekening van deze laatste :

- een uit de spilkoers voortvloeiende omrekeningskoers waarop de in artikel 3, lid 1, laatste alinea, van Verordening (EEG) nr. 1676/85 bedoelde correctiefactor is toegepast, voor de munteenheden welke onderling worden gehandhaafd binnen een contante maximummarge op een bepaald moment van 2,25 %,
- een omrekeningskoers voor de andere munteenheden gebaseerd op het rekenkundig gemiddelde van de

contante wisselkoersen voor elke van deze munteenheden, geconstateerd gedurende een bepaalde periode ten opzichte van de munteenheden van de Gemeenschap bedoeld in het vorige streepje, en bovengenoemde coëfficiënt,

aan te houden ; deze wisselkoersen zijn de op 12 januari 1987 vastgestelde koersen ;

Overwegende dat, in verband met de cif-prijzen en de cif-prijzen op termijn van heden, de premies die aan de momenteel geldende heffingen worden toegevoegd, moeten worden gewijzigd volgens de tabellen in de bijlage van deze verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

Artikel 1

1. De premies die aan de vooraf vastgestelde heffingen worden toegevoegd voor de invoer van granen en mout, van oorsprong uit Portugal, bedoeld in artikel 15 van Verordening (EEG) nr. 2727/75, worden vastgesteld op nul.
2. De premies die aan de vooraf vastgestelde heffingen worden toegevoegd voor de invoer van granen en mout, van oorsprong uit derde landen, bedoeld in artikel 15 van Verordening (EEG) nr. 2727/75, worden vastgesteld in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 14 januari 1987.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 13 januari 1987.

Voor de Commissie

Frans ANDRIESEN

Vice-Voorzitter

⁽¹⁾ PB nr. L 281 van 1. 11. 1975, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 139 van 24. 5. 1986, blz. 29.

⁽³⁾ PB nr. L 164 van 24. 6. 1985, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. L 173 van 1. 7. 1986, blz. 4.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 13 januari 1987 tot vaststelling van de premies die aan de invoerheffingen voor granen, meel en mout van herkomst uit derde landen worden toegevoegd

A. Granen en meel

Nr. van het gemeenschappelijk douanetarief	Omschrijving	(Ecu / ton)			
		Lopend 1	1 ^e term. 2	2 ^e term. 3	3 ^e term. 4
10.01 B I	Zachte tarwe en mengkoren	0	0	0	0
10.01 B II	Harde tarwe („durum”)	0	0	0	0
10.02	Rogge	0	0	0	0
10.03	Gerst	0	4,26	4,26	4,26
10.04	Haver	0	0	0	0
10.05 B	Maïs, andere dan maïshybriden voor zaaidoeleinden	0	0	0	0
10.07 A	Boekweit	0	100,8	100,8	100,8
10.07 B	Pluimgierst, tros- of vogelgierst (millet)	0	0	0	0
10.07 C II	Sorgho, andere dan sorghohybriden voor zaaidoeleinden	0	0	0	0
10.07 D	Andere granen	0	0	0	0
11.01 A	Meel van tarwe en van mengkoren	0	0	0	0

B. Mout

Nr. van het gemeenschappelijk douanetarief	Omschrijving	(Ecu / ton)				
		Lopend 1	1 ^e term. 2	2 ^e term. 3	3 ^e term. 4	4 ^e term. 5
11.07 A I a)	Mout van tarwe, niet gebrand, in de vorm van meel	0	0	0	0	0
11.07 A I b)	Mout van tarwe, niet gebrand, in een andere vorm dan meel	0	0	0	0	0
11.07 A II a)	Mout, niet van tarwe, niet gebrand, in de vorm van meel	0	7,58	7,58	7,58	7,58
11.07 A II b)	Mout, niet van tarwe, niet gebrand, in een andere vorm dan meel	0	5,67	5,67	5,67	5,67
11.07 B	Mout, gebrand	0	6,60	6,60	6,60	6,60

VERORDENING (EEG) Nr. 81/87 VAN DE COMMISSIE

van 13 januari 1987

tot vaststelling van de bedragen die in de sector rundvlees moeten worden geheven op produkten die het Verenigd Koninkrijk hebben verlaten in de week van 22 tot en met 28 december 1986

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1347/86 van de Raad van 6 mei 1986 inzake de toekenning van een slachtpremie voor bepaalde volwassen slachtrunderen in het Verenigd Koninkrijk ⁽¹⁾,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1695/86 van de Commissie van 30 mei 1986 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen inzake de in het Verenigd Koninkrijk toe te kennen slachtpremie voor bepaalde volwassen slachtrunderen ⁽²⁾, en met name op artikel 7, lid 1,

Overwegende dat overeenkomstig artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 1347/86 op vlees en bereidingen van vlees van dieren waarvoor de premie is toegekend, bij uitvoer daarvan naar de overige Lid-Staten of naar derde landen, een bedrag wordt geheven dat gelijk is aan het bedrag van de in het Verenigd Koninkrijk toegekende variabele slachtpremie;

Overwegende dat, krachtens artikel 7, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1695/86 de bedragen die moeten worden geheven wanneer de in de bijlage bij die verordening vermelde produkten het grondgebied van het

Verenigd Koninkrijk verlaten, wekelijks door de Commissie worden vastgesteld;

Overwegende dat derhalve de bedragen dienen te worden vastgesteld die moeten worden geheven op de produkten die het grondgebied van het Verenigd Koninkrijk hebben verlaten in de week van 22 tot en met 28 december 1986,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Overeenkomstig artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 1347/86 worden de bedragen, die moeten worden geheven op de in artikel 7, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1695/86 bedoelde produkten die het grondgebied van het Verenigd Koninkrijk hebben verlaten in de week van 22 tot en met 28 december 1986, vastgesteld in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 22 december 1986.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 13 januari 1987.

Voor de Commissie

Frans ANDRIESEN

Vice-Voorzitter

⁽¹⁾ PB nr. L 119 van 8. 5. 1986, blz. 40.

⁽²⁾ PB nr. L 146 van 31. 5. 1986, blz. 56.

BIJLAGE

Bedragen die moeten worden geheven op de produkten die het grondgebied van het Verenigd Koninkrijk hebben verlaten in de week van 22 tot en met 28 december 1986

(in Ecu per 100 kg nettogewicht)

Nr. van het gemeenschappelijk douanetarief	Omschrijving	Bedragen
1	2	3
ex 02.01 A II a) en ex 02.01 A II b)	Vlees van volwassen runderen, vers, gekoeld of bevroren : 1. hele dieren, halve dieren en zogenaamde „compensated quarters” 2. Voorvoeten en voerspannen 3. Achtervoeten en achterspannen 4. andere : aa) Delen, met been bb) Delen, zonder been	 26,26474 21,01179 31,51769 21,01179 35,98269
ex 02.06 C I a)	Vlees van volwassen runderen, gezouten, gepekeld, gedroogd of gerookt : 1. met been 2. zonder been	 21,01179 29,94180
ex 16.02 B III b) 1	Andere bereidingen en conserven, van vlees of van slachtafvallen, die vlees of slachtafvallen van volwassen runderen bevatten : aa) niet gekookt en niet gebakken ; mengsels van gekookt of gebakken met niet gekookt en niet gebakken : 11. Produkten die in gewicht 80 % of meer rundvlees bevatten, uitgezonderd slachtafvallen en vet 22. andere	 29,94180 21,01179

VERORDENING (EEG) Nr. 82/87 VAN DE COMMISSIE

van 13 januari 1987

tot vaststelling van de sluisprijzen en de heffingen in de sector varkensvlees

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op de Akte van Toetreding van Spanje en Portugal,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2759/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector varkensvlees⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1475/86⁽²⁾, en met name op artikel 8 en artikel 12, lid 1,

Overwegende dat de sluisprijzen voor geslachte varkens en de overige produkten bedoeld in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 2766/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende de lijst van de produkten waarvoor sluisprijzen worden vastgesteld en houdende de voorschriften voor de vaststelling van de sluisprijs van geslachte varkens⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1905/83⁽⁴⁾, en de heffingen voor de produkten genoemd in artikel 1, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2759/75 voor ieder kwartaal vooraf moeten worden vastgesteld volgens de berekeningsmethoden aangegeven in Verordening (EEG) nr. 2132/85 van de Commissie van 29 juli 1985 houdende vaststelling van de sluisprijzen en de heffingen in de sector varkensvlees⁽⁵⁾;

Overwegende dat, daar de sluisprijzen en de heffingen in de sector varkensvlees laatstelijk bij Verordening (EEG) nr. 3078/86 van de Commissie van 7 oktober 1986 houdende vaststelling van de sluisprijzen en de heffingen in de sector varkensvlees⁽⁶⁾ voor het tijdvak van 1 november 1986 tot en met 31 januari 1987 zijn vastgesteld, deze opnieuw moeten worden vastgesteld voor het tijdvak van 1 februari tot en met 30 april 1987; dat deze vaststelling in principe moet geschieden op basis van de prijzen van voedergranen voor het tijdvak van 1 augustus tot en met 31 december 1986;

Overwegende dat bij de vaststelling van de sluisprijs die met ingang van 1 november, 1 februari en 1 mei van toepassing is, slechts met het verloop van de prijzen van de voedergranen op de wereldmarkt rekening hoeft te worden gehouden indien de waarde van de hoeveelheid voedergranen een minimumafwijking te zien geeft ten opzichte van de waarde waarvan bij de berekening van de sluisprijs voor het voorafgaande kwartaal werd uitgegaan; dat deze afwijking bij Verordening (EEG) nr. 2766/75 is vastgesteld op 3 %;

Overwegende dat, aangezien de waarde van de hoeveelheid voedergranen meer dan 3 % afwijkt van die waarvan

voor het voorafgaande kwartaal werd uitgegaan, het verloop van de voedergraanprijzen op de wereldmarkt bij de vaststelling van de sluisprijzen voor de periode van 1 februari tot en met 30 april 1987 in aanmerking dient te worden genomen;

Overwegende dat bij de vaststelling van de heffing, die met ingang van 1 november, 1 februari en 1 mei van toepassing is, slechts met het verloop van de voedergraanprijzen op de wereldmarkt rekening moet worden gehouden, indien op dezelfde datum een nieuwe vaststelling van de sluisprijzen plaatsvindt;

Overwegende dat het, daar er een nieuwe vaststelling van de sluisprijzen plaatsvindt, noodzakelijk is de heffingen vast te stellen rekening houdende met het verloop van de voedergraanprijzen op de wereldmarkt;

Overwegende dat de heffingen voor de produkten welke vallen onder de onderverdelingen 02.01 B II c) 1 tot en met 7, 15.01 A I, 16.01 A en 16.02 A II van het gemeenschappelijk douanetarief, waarvoor de percentages van het recht in het kader van de GATT zijn geconsolideerd, beperkt moeten worden tot het bedrag dat uit deze consolidatie voortvloeit;

Overwegende dat de toepassing van de heffingen bij de invoer van produkten van de sector varkensvlees uit Portugal bij Verordening (EEG) nr. 616/86 van de Commissie van 28 februari 1986 betreffende de toepassing van de heffingen bij de invoer van produkten van de sector varkensvlees uit Portugal is geschorst wegens het onbeduidende verschil tussen de prijs in de Gemeenschap en die in Portugal; dat in deze situatie nog geen verandering is gekomen;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor varkensvlees,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING
VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Voor de periode van 1 februari tot en met 30 april 1987 worden de in artikel 12 van Verordening (EEG) nr. 2759/75 bedoelde sluisprijzen voor de produkten bedoeld in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 2766/75 evenals de in artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 2759/75 bedoelde heffingen voor de in artikel 1, lid 1, van dezelfde verordening bedoelde produkten vastgesteld op de in de bijlage vermelde bedragen.

2. Voor de produkten van de onderverdelingen 02.01 B II c) 1 tot en met 7, 15.01 A I, 16.01 A en 16.02 A II van

⁽¹⁾ PB nr. L 282 van 1. 11. 1975, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 133 van 21. 5. 1986, blz. 39.

⁽³⁾ PB nr. L 282 van 1. 11. 1975, blz. 25.

⁽⁴⁾ PB nr. L 190 van 14. 7. 1983, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB nr. L 198 van 30. 7. 1985, blz. 54.

⁽⁶⁾ PB nr. L 286 van 9. 10. 1986, blz. 19.

het gemeenschappelijk douanetarief, waarvoor de percentages van het recht in het kader van de GATT zijn geconsolideerd, worden de heffingen echter beperkt tot het uit deze consolidatie voortvloeiende bedrag.

3. Bij de invoer van de in lid 1 bedoelde produkten uit Portugal die zich in dat land in het vrije verkeer bevinden

wordt de toepassing van de in de bijlage vermelde heffingen geschorst.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 februari 1987.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 13 januari 1987.

Voor de Commissie

Frans ANDRIESEN

Vice-Voorzitter

Nr. van het gemeenschappelijk douanetarief	Omschrijving	Sluisprijs Ecu/100 kg	Bedrag van de heffingen Ecu/100 kg	In de GATT geconsolideerde heffing (%)
02.06	<p>Vlees en eetbare slachtafvallen van alle soorten (met uitzondering van levers van pluimvee), gezouten, gepekeld, gedroogd of gerookt :</p> <p>B. van varkens (huisdieren):</p> <p>I. Vlees :</p> <p>a) gezouten of gepekeld :</p> <p>1. halve baconvarkens of spencers 110,58 104,78 —</p> <p>2. ¾ Sides of middles 120,95 114,61 —</p> <p>3. Ham en delen daarvan 125,27 118,70 —</p> <p>4. Voorstuk of schouder, en delen daarvan 96,76 91,69 —</p> <p>5. Karbonadestreng en delen daarvan 139,95 132,62 —</p> <p>6. Buik en delen daarvan 75,16 71,22 —</p> <p>7. ander :</p> <p>aa) uitgebeend 139,95 132,62 —</p> <p>bb) overig — 132,62 —</p> <p>b) gedroogd of gerookt :</p> <p>1. Ham en delen daarvan 243,62 230,85 —</p> <p>2. Voorstuk of schouder, en delen daarvan 191,79 181,74 —</p> <p>3. Karbonadestreng en delen daarvan 241,03 228,40 —</p> <p>4. Buik en delen daarvan 125,27 118,70 —</p> <p>5. ander :</p> <p>aa) uitgebeend 243,62 230,85 —</p> <p>bb) overig — 230,85 —</p> <p>II. Slachtafvallen :</p> <p>a) Koppen en delen daarvan — 26,20 —</p> <p>b) Poten of staarten — 7,37 —</p> <p>c) Nieren — 85,96 —</p> <p>d) Levers — 99,05 —</p> <p>e) Harten, tongen of longen — 49,12 —</p> <p>f) Levers, harten, tongen en longen, met luchtpijp en slokdarm (zogenaamde hartslagen) — 72,04 —</p> <p>g) andere — 72,04 —</p>			
15.01	<p>Reuzel, ander varkensvet en vet van pluimvee, geperst, gesmolten of met behulp van oplosmiddelen geëxtraheerd :</p> <p>A. Reuzel en ander varkensvet :</p> <p>I. bestemd voor ander industrieel gebruik dan voor de vervaardiging van produkten voor menselijke consumptie (a) — 26,20 3</p> <p>II. andere 27,64 26,20 —</p>			
16.01	<p>Worst van alle soorten, van vlees, van slachtafvallen of van bloed :</p> <p>A. Leverworst — 131,11 24</p> <p>B. andere (b) :</p> <p>I. gedroogde worst en smeeworst, niet gekookt en niet gebakken 203,02 226,85 —</p> <p>II. overige — 153,62 —</p>			

Nr. van het gemeenschappelijk douanetarief	Omschrijving	Sluïsprijs Ecu/100 kg	Bedrag van de heffingen Ecu/100 kg	In de GATT geconsolideerde heffing (%)
16.02	Andere bereidingen en conserven, van vlees of van slachtafvallen :			
	A. van levers :			
	II. andere	—	145,81	25
	B. andere :			
	III. overige :			
	a) Vlees of slachtafvallen van varkens (huisdieren) bevattend :			
	1. Vlees van runderen bevattend, niet gekookt en niet gebakken	—	394,95	—
	2. andere :			
	aa) 80 of meer gewichtspercenten vlees of slachtafvallen, ongeacht van welke soort, spek en vet ongeacht van welke aard en herkomst daaronder begrepen, bevattend :			
	11. Ham of karbonadestreng (uitgezonderd de halskarbonade), en delen daarvan	211,66	240,29	—
	22. Halskarbonade of schouder, en delen daarvan	177,10	198,17	—
	33. andere	—	132,36	—
	bb) 40 of meer, doch minder dan 80 gewichtspercenten vlees of slachtafvallen, ongeacht van welke soort, spek en vet ongeacht van welke aard en herkomst daaronder begrepen, bevattend	—	112,42	—
	cc) minder dan 40 gewichtspercenten vlees of slachtafvallen, ongeacht van welke soort, spek en vet ongeacht van welke aard en herkomst daaronder begrepen, bevattend	—	81,36	—

(a) Indeling onder deze onderverdeling is onderworpen aan de voorwaarden en bepalingen vast te stellen door de bevoegde autoriteiten.

(b) De heffing op worstjes in verpakkingen welke mede een conserveringsvloeiëstof bevatten, wordt alleen berekend over het gewicht van de worstjes.

VERORDENING (EEG) Nr. 83/87 VAN DE COMMISSIE

van 13 januari 1987

tot wijziging van het op de restitutie voor granen toe te passen correctiebedrag

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Economische Gemeenschap,

Gelet op de Akte van Toetreding van Spanje en Portugal,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2727/75 van de Raad van
29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke orde-
ning der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewij-
zigd bij Verordening (EEG) nr. 1579/86 ⁽²⁾, en in het
bijzonder op artikel 16, lid 4, tweede alinea, vierde zin,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2746/75 van de Raad van
29 oktober 1975 houdende algemene regels voor de
toekenning van restituties bij de uitvoer en de criteria
voor de vaststelling van het restitutiebedrag in de sector
granen ⁽³⁾,

Overwegende dat het correctiebedrag, van toepassing op
de restitutie voor granen, werd vastgesteld door Verorde-
ning (EEG) nr. 52/87 van de Commissie ⁽⁴⁾;

Overwegende dat het, gezien de cif-prijzen en de cif-
prijzen op termijn van heden, daarbij rekening houdende

met de verwachte ontwikkeling van de markt, nodig is het
geldende correctiebedrag, toepasselijk op de restitutie voor
granen, te wijzigen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING
VASTGESTELD:

Artikel 1

Het correctiebedrag, van toepassing op de vooraf vastge-
stelde restituties voor de uitvoer van granen, bedoeld in
artikel 16, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 2727/75, vast-
gesteld in de bijlage van Verordening (EEG) nr. 52/87,
wordt gewijzigd overeenkomstig de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 14 januari 1987.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk
in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 13 januari 1987.

Voor de Commissie

Frans ANDRIESEN

Vice-Voorzitter

⁽¹⁾ PB nr. L 281 van 1. 11. 1975, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 139 van 24. 5. 1986, blz. 29.

⁽³⁾ PB nr. L 281 van 1. 11. 1975, blz. 78.

⁽⁴⁾ PB nr. L 7 van 9. 1. 1987, blz. 23.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 13 januari 1987 tot wijziging van het op de restitutie voor granen toe te passen correctiebedrag

Nr. van het gemeenschappelijk douanetarief	Omschrijving	(Ecu / ton)						
		Lopend 1	1e term. 2	2e term. 3	3e term. 4	4e term. 5	5e term. 6	6e term. 7
10.01 B I	Zachte tarwe en mengkoren voor uitvoer naar :							
	— China	0	+ 6,00	+ 6,00	+ 6,00	+ 6,00	+ 6,00	— 20,00
	— andere derde landen	0	0	0	0	0	0	— 20,00
10.01 B II	Harde tarwe	0	0	0	0	0	0	—
10.02	Rogge	0	0	0	0	0	—	—
10.03	Gerst	0	0	0	0	0	0	— 20,00
10.04	Haver	—	—	—	—	—	—	—
10.05 B	Maïs, andere dan maïshybriden voor zaaidoeleinden	0	0	0	—	—	—	—
10.07 C II	Sorgho, andere dan sorghohybriden voor zaaidoeleinden	—	—	—	—	—	—	—
11.01 A	Meel van zachte tarwe	0	0	0	0	0	—	—
11.01 B	Meel van rogge	0	0	0	0	0	—	—
11.02 A I a)	Gries en griesmeel van tarwe (harde tarwe)	0	0	0	0	0	0	— 50,00
11.02 A I b)	Gries en griesmeel van tarwe (zachte tarwe)	0	0	0	0	0	—	—

NB: De zones zijn die welke worden omschreven door Verordening (EEG) nr. 1124/77 (PB nr. L 134 van 28. 5. 1977), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3817/85 (PB nr. L 368 van 31. 12. 1985).

VERORDENING (EEG) Nr. 84/87 VAN DE COMMISSIE

van 13 januari 1987

tot wijziging van de restituties bij uitvoer voor granen en bepaalde soorten van meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Economische Gemeenschap,

Gelet op de Akte van Toetreding van Spanje en Portugal,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2727/75 van de Raad van
29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke orde-
ning der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewij-
zigd bij Verordening (EEG) nr. 1579/86 ⁽²⁾, en met name
op artikel 16, lid 2, vijfde alinea,Overwegende dat de bij uitvoer van granen en meel, gries
en griesmeel van tarwe of rogge toe te passen restituties
vastgesteld zijn door Verordening (EEG) nr. 51/87 ⁽³⁾;Overwegende dat toepassing van de in Verordening (EEG)
nr. 51/87 genoemde regelen op de gegevens waarover de
Commissie heden beschikt, aanleiding geeft tot wijzigingvan de op dit tijdstip geldende restituties bij uitvoer in de
zin als vermeld in de bijlage bij deze verordening,HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING
VASTGESTELD :*Artikel 1*De restituties bij uitvoer in ongewijzigde staat van de in
artikel 1, sub a), b) en c), van Verordening (EEG) nr.
2727/75 bedoelde produkten, die vastgesteld zijn in de
bijlage van Verordening (EEG) nr. 51/87 worden in over-
eenstemming met de bijlage van deze verordening voor
de daarin vermelde produkten gewijzigd.*Artikel 2*

Deze verordening treedt in werking op 14 januari 1987.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk
in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 13 januari 1987.

Voor de Commissie

Frans ANDRIESEN

Vice-Voorzitter⁽¹⁾ PB nr. L 281 van 1. 11. 1975, blz. 1.⁽²⁾ PB nr. L 139 van 24. 5. 1986, blz. 29.⁽³⁾ PB nr. L 7 van 9. 1. 1987, blz. 19.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 13 januari 1987 tot wijziging van de restituties bij uitvoer voor granen en bepaalde soorten van meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge

Tariefnummer	Omschrijving	Bedrag van de restitutie (Ecu / ton)
10.01 B I	Zachte tarwe en mengkoren voor uitvoer naar : — Zwitserland, Oostenrijk, Liechtenstein, Ceuta en Melilla — zone II b) — andere derde landen	122,00 128,00 15,00
10.01 B II	Harde tarwe voor uitvoer naar : — Zwitserland, Oostenrijk en Liechtenstein — zone I en zone II a) — andere derde landen	5,00 ⁽³⁾ 196,00 ⁽³⁾ 10,00 ⁽³⁾
10.02	Rogge voor uitvoer naar : — Zwitserland, Oostenrijk en Liechtenstein — andere derde landen	5,00 10,00
10.03	Gerst voor uitvoer naar : — Zwitserland, Oostenrijk, Liechtenstein, Ceuta en Melilla — zone II b) — Cyprus, Israël en Tunesië — andere derde landen	125,00 129,00 25,00 20,00
10.04	Haver voor uitvoer naar : — Zwitserland, Oostenrijk en Liechtenstein — zone I — andere derde landen	— 95,00 —
10.05 B	Maïs, andere dan maïshybriden voor zaaidoeleinden voor uitvoer naar : — Zwitserland, Oostenrijk en Liechtenstein — zone I, zone V, de Duitse Democratische Republiek en de Canarische eilanden — andere derde landen	10,00 20,00 —
10.07 B	Pluimgierst, tros- of vogelgierst (millet)	—
10.07 C II	Sorgho, andere dan sorghohybriden voor zaaidoeleinden	—
ex 11.01 A	Meel van zachte tarwe : — asgehalte van 0 t/m 520 — asgehalte van 521 t/m 600 — asgehalte van 601 t/m 900 — asgehalte van 901 t/m 1 100 — asgehalte van 1 101 t/m 1 650 — asgehalte van 1 651 t/m 1 900	193,00 193,00 170,00 157,00 146,00 130,00

		<i>(Ecu / ton)</i>
Tariefnummer	Omschrijving	Bedrag van de restitutie
ex 11.01 B	Meel van rogge :	
	— asgehalte van 0 t/m 700	193,00
	— asgehalte van 701 t/m 1 150	193,00
	— asgehalte van 1 151 t/m 1 600	193,00
11.02 A I a)	— asgehalte van 1 601 t/m 2 000	193,00
	Gries en griesmeel van tarwe (harde tarwe) :	
	— asgehalte van 0 t/m 1 300 ⁽¹⁾	308,00 ⁽³⁾
	— asgehalte van 0 t/m 1 300 ⁽²⁾	292,00 ⁽³⁾
11.02 A I b)	— asgehalte van 0 t/m 1 300	262,00 ⁽³⁾
	— asgehalte van 1 300 of hoger	247,00 ⁽³⁾
	Gries en griesmeel van tarwe (zachte tarwe) :	
	— asgehalte van 0 t/m 520	193,00

⁽¹⁾ Gries en griesmeel waarvan minder dan 10 gewichtspersenten door een zeef met een spleetbreedte van 0,250 mm gaan.

⁽²⁾ Gries en griesmeel waarvan minder dan 10 gewichtspersenten door een zeef met een spleetbreedte van 0,160 mm gaan.

⁽³⁾ Met uitzondering van de hoeveelheden waarop de beschikking van de Commissie van 19 maart 1986 betrekking heeft.

NB : De zones zijn die welke worden omschreven door Verordening (EEG) nr. 1124/77 (PB nr. L 134 van 28. 5. 1977), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3817/85 (PB nr. L 368 van 31. 12. 1985).

II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 19 februari 1986

inzake verenigbaarheid van de toekenning van regionale steun met de gemeenschappelijke markt in zes arbeidsregionen die op grond van de „Gemeinschaftsaufgabe — Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur” bijstand ontvangen

(Slechts de tekst in de Duitse taal is authentiek)

(87/15/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap en met name op artikel 93, lid 2, eerste alinea,

Na overeenkomstig bovengenoemd artikel het standpunt van de belanghebbenden te hebben ingewonnen en gezien deze standpunten,

Overwegende hetgeen volgt:

I

- (1) De Wet inzake de „Gemeinschaftsaufgabe — Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur” (Gemeenschapstaak — verbetering van de regionale economische structuur) van 6 oktober 1969⁽¹⁾ (GAG), houdt stimuleringsmaatregelen in die door de Bond en door de Länder op 50-50 grondslag worden bekostigd. Volgens artikel 1, lid 2, van de Wet worden deze stimuleringsmaatregelen toegepast in het „Zonenrandgebiet” en in gebieden,
- waarvan het economisch potentieel aanzienlijk onder het Bondsgemiddelde ligt dan wel aanzienlijk daaronder dreigt te komen liggen of
 - waar bedrijfstakken, domineren die op een zodanige wijze door structuurveranderingen worden getroffen of bedreigd dat zulks in het bewuste gebied in ernstige mate een ongunstige weerslag heeft gehad of waarvan te voorzien is

dat deze daar een dergelijke ongunstige weerslag zullen hebben.

Volgens artikel 4, GAG, wordt voor de vervulling van de „Gemeinschaftsaufgabe” een gemeenschappelijk kaderplan opgesteld. Dit kaderplan moet elk jaar objectief worden onderzocht, aan de ontwikkeling aangepast en vervolgens dienovereenkomstig verder worden uitgevoerd. Bijgevolg wordt ieder jaar een nieuw kaderplan opgesteld.

Volgens deel II, nr. 1.2 van het Dertiende en het thans door de Commissie onderzochte Veertiende kaderplan⁽²⁾ kan uit de middelen van de „Gemeinschaftsaufgabe” steun worden verleend voor „investeringen van het bedrijfsleven die in economisch opzicht in het bijzonder daarvoor in aanmerking komen”.

Het criterium voor die steun is als volgt in nr. 1.2.1 van het kaderplan omschreven:

„Bedrijfsinvesteringen komen in economisch opzicht in het bijzonder voor steun in aanmerking, wanneer zij door schepping van extra inkomensbronnen het totale inkomen in de betrokken economische regio rechtstreeks en op den duur in niet onaanzienlijke mate kunnen verhogen (primair effect). Men mag ervan uitgaan dat dit het geval is wanneer in de te stimuleren bedrijven voornamelijk goederen worden gefabriceerd of diensten worden verleend, die wegens de aard ervan geregeld over de regionale grenzen heengaan.”

⁽¹⁾ BGBl. I, blz. 1861, laatstelijk gewijzigd bij het „Gesetz zur Änderung der Gesetze über die Gemeinschaftsaufgaben” van 23 december 1971 (BGBl. I, blz. 2140).

⁽²⁾ „Bundestagsdrucksachen” 10/1279 van 11 april 1984 en 10/3562 van 25 juni 1985.

Volgens nr. 2.3.2 van de kaderplannen bestaat de overheidsstimulering uit de investeringstoelage op grond van artikel 1, „Investitionszulagengesetz“⁽¹⁾, en uit een investeringssubsidie. Daarbij kan de ruimte tussen de investeringstoelage en het respectieve steunmaximum met de investeringssubsidie worden ingevuld.

Stimulering geschiedt in de eerste plaats in de groeikernen van de betrokken stimuleringsgebieden. Buiten het „Zonenrandgebiet“ kunnen investeringen voor de oprichting of uitbreiding van een bedrijf in groeikernen van hogere rang (B-groeikernen) tot een steunmaximum van 20 % (16,7 % netto-subsidie-equivalent) en in C-kernen tot een steunmaximum van 15 % (13 % netto-subsidie-equivalent) worden gesteund.

Buiten groeikernen kan de stimulering van deze investeringen slechts geschieden wanneer er zich bepaalde uitzonderlijke toestanden voordoen; het steunmaximum is in de regel 10 % (9,3 % netto-subsidie-equivalent). Bij investeringen met een hoog structureffect kan het bij uitzondering tot 15 % worden verhoogd. Omschakeling of grondige rationalisatie van een bedrijf kan tot een steunmaximum van 10 % worden gestimuleerd.

In de in het kaderplan opgenomen vreemdelingenverkeersgebieden kunnen projecten voor de oprichting, uitbreiding, omschakeling of grondige rationalisatie van vreemdelingenverkeersbedrijven buiten het „Zonenrandgebiet“ tot een steunmaximum van 15 % worden gestimuleerd.

- (2) Deze beschikking heeft betrekking op de stimulering in zes arbeidsmarktregio's van de „Gemeinschaftsaufgabe“: Alfeld, Holzminden-Höxter, Kleve-Emmerich, Landsberg, Miesbach en Itzehoe. In deze arbeidsmarktregio's bedraagt het steunmaximum, behalve in Kleve-Emmerich en in Miesbach, 15 %. In Kleve-Emmerich bedraagt het 20 %. Miesbach heeft geen groeikern (steunmaximum gewoonlijk 10 %). De beschikking heeft de volgende voorgeschiedenis:

Met het Tiende kaderplan van 1981 werden de stimuleringsgebieden van de „Gemeinschaftsaufgabe“ opnieuw ingedeeld. Daarbij werd uitgegaan van een verdeling van het Bondsgebied in 179 arbeidsmarktregio's, die in 1979 op basis van het forensenpatroon tot op de gemeentegrenzen nauwkeurig opnieuw waren vastgelegd. Voor iedere arbeidsmarktregio werden vervolgens vijf criteria, een indicator voor de beschrijving van de te verwachten ontwikkeling van vraag en aanbod van arbeidsplaatsen in de arbeidsmarktregio (arbeidsreservecoëfficiënt), het gemiddelde werklozencijfer in de jaren 1976-1980, de loonsom per werknemer in 1978, het bruto binnenlands produkt in 1978 en een indicator voor de infrastructuur gekozen. De waarden van deze indicatoren werden tot een

arbeidsmarktindicator, een inkomensindicator en een infrastructuurindicator herleid. Daaruit werd een indexcijfer samengesteld waarin de arbeidsmarkt- en de inkomensindicator elk met 40 % zijn vertegenwoordigd en de infrastructuurindicator een gewicht van 20 % heeft.

Uitgaande van dit indexcijfer werd een ranglijst van alle arbeidsmarktregio's opgesteld. Voor de opnemng van een arbeidsmarktregio in het stimuleringsgebied werd een drempelwaarde vastgesteld, op zulk een wijze dat het stimuleringsgebied met inbegrip van het „Zonenrandgebiet“ 29,77 % van de totale bevolking van het Bondsgebied omvatte. 73 arbeidsmarktregio's werden gestimuleerd omdat zij beneden de drempelwaarde lagen.

Bij brief van 6 november 1981 leidde de Commissie ten aanzien van het verstrekken van regionale steun in 15 arbeidsmarktregio's, waaronder de arbeidsmarktregio's Itzehoe, Alfeld, Kleve-Emmerich, Holzminden-Höxter, Landsberg am Lech en Miesbach, de procedure van artikel 93, lid 2, van het Verdrag in. De bezwaren van de Commissie tegen de stimuleringsmaatregelen waren gegrond op de in nationaal en communautair kader gunstige sociaal-economische situatie van deze gebieden.

In 1983 verklaarde de Bondsregering zich bereid om zeven arbeidsmarktregio's⁽²⁾ na een tot en met 31 december 1984 lopende overgangstermijn niet meer voor stimulering in aanmerking te nemen. Ten aanzien van vier van de onder de procedure vallende regio's ging de Commissie akkoord met stimulering.

De Commissie verklaarde zich bij brief van 20 juni 1983 bereid voorlopig met de stimulering in de hierboven met name genoemde zes arbeidsmarktregio's akkoord te gaan en kondigde aan over de verenigbaarheid van de stimulering in deze gebieden met de gemeenschappelijke markt vóór einde 1984 definitief te zullen beslissen.

Na de brief van 20 juni 1983 heeft de Bondsregering haar standpunt inzake de voorgenomen beschikking bij brief van de Bondsminister van Economische Zaken aan het bevoegde lid van de Commissie van 29 juli 1983⁽³⁾ nogmaals principieel uiteengezet. Zij heeft onder andere het volgende betoogd:

„Het Planningcomité heeft thans het Twaalfde kaderplan in overeenstemming met zijn besluit van 16 maart 1983 gewijzigd. Het moet echter vaststellen dat de Commissie haar toestemming heeft verleend met het voorbehoud dat de handhaving van de zes andere regio's als voorlopig moest worden beschouwd.”

⁽¹⁾ „Investitionszulagengesetz“, in de versie van de bekendmaking van 4 juni 1982, BGBl. I, blz. 648.

⁽²⁾ Waaronder twee, Wasserburg en Düren, waartegen de procedure niet was ingeleid.

⁽³⁾ Afgedrukt in het Twaalfde kaderplan van de „Gemeinschaftsaufgabe“, blz. 152.

Nadat de Bondsregering de overeengekomen wijzigingen in het Twaalfde kaderplan van de „Gemeinschaftsaufgabe” had opgenomen, sloot de Commissie de ten aanzien van het Tiende en Elfde kaderplan ingeleide procedure af en stemde in met de inwerkingstelling van het Twaalfde kaderplan. Dit deed zij de Bondsregering bij brief van 18 november 1983 mede.

- (3) Ter voorbereiding van de eindbeslissing over de verenigbaarheid van de stimulering in de zes arbeidsmarktregio's met de gemeenschappelijke markt, richtte de Commissie op 1 augustus 1984 een verzoek tot de Bondsregering om inlichtingen inzake de sociaal-economische situatie van deze gebieden. Bij brief van 14 november 1984 kondigde de Bondsminister voor Economische Zaken een nieuwe afbakening van de stimuleringsgebieden van de „Gemeinschaftsaufgabe” aan met ingang van 1 januari 1986. Onder referte naar deze nieuwe afbakening en het toenmalige ontbreken van betrouwbare en actuele gegevens verzocht hij de Commissie haar voorgenomen eindbeslissing tot 1 januari 1986 uit te stellen. De door de Commissie in augustus gevraagde inlichtingen werden niet verstrekt.

De Commissie ging de zes arbeidsmarktregio's na aan de hand van de cijfers waarover zij beschikte, door eerst het bruto binnenlands produkt per inwoner in 1978 en het regionale werklozenpercentage voor 1979-1983 met de gemiddelde waarden van de Gemeenschap te vergelijken. Bovendien heeft de Commissie het bruto binnenlands produkt met dat van 1978 van de zes meest ontwikkelde Lid-Statens vergeleken. Na deze vergelijking van de regionen in communautair verband heeft de Commissie onderzocht of er in nationaal verband ernstige regionale problemen zijn die een rechtvaardiging zouden kunnen vormen om het verlenen van steun in de zes arbeidsmarktregio's als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt te beschouwen. Daartoe heeft de Commissie dan nog gebruik gemaakt van het verloop van het bruto binnenlands produkt van 1978 tot 1980, de regionale loonsom per werknemer voor 1978, het verloop van de werkloosheid, gemeten aan de afzonderlijke jaargemiddelden van 1979-1983 en aan het september-gemiddelde van 1984, de raming van de in de arbeidsmarktregio's in 1985 aanwezige arbeidsreserve, de beschikbare migratiebalansen van de betrokken „Landkreise” en verdere gegevens over het bestaan van regionale problemen in een arbeidsmarktregio.

Na voltooiing van haar onderzoek kwam de Commissie tot de bevinding dat tegen de verstrekking van regionale steun in de arbeidsmarktregio's Kleve-Emmerich, Landsberg en Miesbach bezwaar moest worden gemaakt. Tegen de stimulering van de arbeidsmarktregio's Alfeld, Holzminden-Höxter en Itzehoe maakte de Commissie geen bezwaar.

Gezien haar bezwaren leidde de Commissie de procedure van artikel 93, lid 2, van het Verdrag in, gaf daarvan de Bondsregering kennis bij brief van 7 februari 1985 en de regeringen van de andere Lid-Statens bij brieven van 7 juni 1985 en verzocht hen hun standpunt kenbaar te maken. Het inleiden van de procedure werd overeenkomstig artikel 93, lid 2, in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakt ⁽¹⁾.

II

De Bondsregering heeft de Commissie haar opmerkingen op 15 mei 1985 kenbaar gemaakt.

Zij wijst erop dat haar instemming met het in 1983 tot stand gekomen compromis geen erkenning inhoudt van de door de Commissie toegepaste onderzoeksmethode en -criteria. Zij verwijst in dit verband naar het besluit van het Planningscomité voor regionale economische structuur van 16 maart 1983 en het antwoord van de Bondsminister voor Economische Zaken van 29 juli 1983 op de brief van de Commissie van 20 juni 1983 waarin de door de Commissie gevolgde gang van zaken werd afgewezen. Bovendien was aan de onttrekking van zeven arbeidsmarktregio's aan stimulering op grond van de „Gemeinschaftsaufgabe” het uitdrukkelijke voorbehoud verbonden dat deze onttrekking „volgens de bij overgrote meerderheid van het Planningscomité 1981 vastgestelde uniforme federale afbakeningscriteria van de „Gemeinschaftsaufgabe — stimuleringsgebieden” moest plaatsvinden.

Volgens deze brief was de Commissie daarmee door de goedkeuring van het Twaalfde kaderplan en het gelijktijdig stopzetten van de ingeleide procedure uiteindelijk akkoord gegaan.

Luidens de brief zou de door de Commissie ingeleide onderzoekprocedure daarmee in strijd zijn. De inleiding van de procedure achtte de Bondsregering des te onbegrijpelijker omdat zij de Commissie bij brief van de Bondsminister van Economische Zaken van 14 november 1984 de nieuwe afbakening van de stimuleringsgebieden van de „Gemeinschaftsaufgabe” met ingang van 1 januari 1986 had aangekondigd. Een verificatie van de legitimatie van individuele arbeidsmarktregio's als stimuleringsgebied zou objectief alleen op basis van geactualiseerde gegevens en alleen in samenhang met de relatieve situatie van alle 179 arbeidsmarktregio's in de Bondsrepubliek kunnen worden verricht. Voor de geïsoleerde verificatie inzake enkele regio's buiten dit verband ontbreekt volgens de Bondsminister de concurrentiepolitieke basis die voor de toepassing van de artikelen 92 en 93 van het Verdrag beslissend is. Bovendien zouden de volgens artikel 104 van het Verdrag bij de individuele Lid-Statens aanwezige regionaal-politieke taken en competenties zijn genegeerd. De Bondsregering ziet in de voorschriften van artikel 92 e.v. van het Verdrag, geen rechtsgronden waarop de

(1) PB nr. C 166 van 5. 7. 1985, blz. 6.

Commissie bevoegd zou kunnen zijn om in het kader van de steuncontrole het door de bevoegde nationale organen vastgestelde afbakeningssysteem door een ander te vervangen. Overigens zou niet duidelijk zijn waarop de Commissie de door haar vastgestelde drempelwaarde in de 58ste rang in model A van 1981 baseert.

Voorts betoogde de Bondsregering dat met de inleiding van de procedure niet voldoende rekening werd gehouden met de noodzaak om nationaal bestaande regionale dispariteiten te doen verdwijnen, te minder omdat de voorschriften in het Verdrag de Lid-Staten een aanzienlijke speelruimte laten bij de afbakening van gebieden die stimulering van node hebben. Volgens het Verdrag zou de Bondsregering het recht hebben de in het kaderplan genoemde stimuleringsgebieden op basis van een gezamenlijke indicator en op de grondslag van de vastgestelde drempelwaarde af te bakenen.

In strijd met het Duitse systeem waarin vijf gelijkwaardige afbakeningscriteria in één indexcijfer worden samengevoegd, zou de Commissie een systeem gebruiken dat in wezen van twee indicatoren en van de daarvoor opgestelde communautaire indicatoren uitgaat.

Dit procédé stuit op ernstige bezwaren omdat :

- de vergelijkbaarheid van de in de afzonderlijke Lid-Staten verkregen statistische waarden uiterst twijfelachtig is ;
- daarentegen aan de gedifferentieerde Duitse afbakeningsmethode slechts twee relatief grove beoordelingsmaatstaven ten grondslag liggen ;
- communautaire gemiddelden als maatstaf voor de nationale regionale politiek en dus voor de verkleining van regionale ontwikkelingsachterstanden niet geschikt zijn, en
- een aanzienlijke beperking van de regionale steun in de Bondsrepubliek bij een gelijktijdig voortbestaan van handelsvervalsende subsidieverleningen in de andere Lid-Staten op den duur niet dienstig kan zijn voor de door de Commissie nagestreefde coördinatie op het gebied van het regionale beleid.

Aangaande de individuele arbeidsmarktregio's heeft de Bondsregering het volgende betoogd :

Het economisch potentieel van de arbeidsmarktregio Kleve-Emmerich, is, gemeten aan de bruto toegevoegde waarde per inwoner, van 1978 tot 1982 met 2 % verminderd. Ook de regionale loonsom is in de periode 1978 tot 1984 in dezelfde mate teruggelopen. De werkloosheid is sinds 1984 in vergelijking met het Bondsgemiddelde gestegen en lag in februari 1985 28 % daarboven. In de Kreis Kleve gaan in de komende tijd 500 arbeidsplaatsen verloren. Nog eens 850 lopen ernstig gevaar. Het aantal werknemers in de industrie per 1 000 inwoners bedraagt slechts 58 % van het landsgemiddelde voor Nordrhein-Westfalen. Terwijl met het verlies van nog meer arbeidsplaatsen rekening moet worden gehouden, nam de druk op de arbeidsmarkt aan de vraagzijde demografisch

duidelijk toe. De migratiebalansoverschotten zijn afgenomen ; 1982 vertoonde zelfs een migratiedeficit.

In de arbeidsmarktregio Landsberg treden de arbeidsmarktproblemen vooral aan de dag in een geringe bedrijfsdeelneming, een hoog percentage aan uitreizende forenzen en seizoengebonden stijgende werkloosheidscijfers. De bruto-waardeschepping per inwoner lag in 1982 nog 13 % onder het Bondsgemiddelde en de tewerkstellingsdichtheid in het mijnwezen en de verwerkende bedrijven in 1983 op 68,6 % van het Beierse Landsgemiddelde. De achterstand van de regio ten opzichte van het „Land” kon weliswaar worden verkleind, maar is niet ingelopen ; er moet rekening worden gehouden met het vrijkomen van arbeidskrachten uit enkele sectoren van de economie. Het industrievestigingsbeleid dat in Landsberg tot dusver succes opleverde, zou moeten worden voortgezet om in de regio een zich op eigen kracht onderhoudende, duurzame ontwikkeling te kunnen waarborgen. Zonder stimulering zouden investeerders het concentratiegebied München prefereren. Met steun kan de groeikern Landsberg zijn rol vervullen om de regio München te ontlasten.

In de arbeidsmarktregio Miesbach ligt de bruto-waardeschepping tegen marktprijzen voor 1982 op 82 % van het Bondsgemiddelde. Sinds de jaren zestig is aldaar door bedrijfssluitingen een groot aantal arbeidsplaatsen verloren gegaan ; deze verliezen zijn ondanks economische stimuleringsmaatregelen ook thans nog niet volledig goedge maakt. De tewerkstellingsdichtheid in de mijnbouw en de verwerkende bedrijven is van 1977 tot 1983 tot beneden de helft van het Beierse Landsgemiddelde gedaald. In Penzberg moeten dan ook thans nog 1 300 burgers forenzen. Daar zijn onlangs door sluiting van een fabriek 200 personen werkloos geworden. De meesten hebben nog geen nieuwe arbeidsplaats gevonden. De aangekondigde sluiting van een bedrijf in Bad Tölz zal nog eens 120 arbeidsplaatsen verloren doen gaan. Met name in Penzberg zijn verdere financiële overheidssteunmaatregelen voor het verbreden van de economische infrastructuur wegens de geringe belastinginkomsten van de gemeente dringend noodzakelijk.

De Bondsregering heeft tenslotte gewezen op de speciale betekenis van de bevordering van het toerisme voor de arbeidsmarktregio, omdat het een gebied is dat, gezien zijn natuurlijke eigenschappen, bijzonder geschikt is voor toerisme. De verbetering van de economische structuur van de toeristische gebieden moet, zoals in bijzonderheden is uiteengezet, vooral langs de weg van stimulering van de middenstand, met name van familiebedrijven, geschieden.

III

De regeringen van twee Lid-Staten hebben over de inleiding van de procedure opmerkingen gemaakt, waarmee zij hun instemming betuigen. Een van de beide regeringen verdedigt de opvatting dat de handhaving van de status van steungebied moet worden aangetoond met het bestaan van regionale dispariteiten van een zekere omvang.

IV

- (1) De steun voor de stimulering van bedrijfsinvesteringen op grond van de „Gemeinschaftsaufgabe — Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur” levert het rechtsfeit van artikel 92, lid 1, op.

De steun wordt toegekend voor de daarvoor in aanmerking komende investeringen van ondernemingen in stimuleringsgebieden. Deze ondernemingen worden door het goedkoper worden van hun investeringen begunstigd.

Deze vaststelling wordt niet weersproken met het argument dat regionale steun alleen de plaatselijke nadelen van het betrokken stimuleringsgebied zou goedmaken. In de eerste plaats moet worden vastgesteld dat principieel ook een compensatie van plaatselijke nadelen begunstiging van de ondernemingen oplevert, aangezien door de steun hun kosten ter plaatse lager uitvallen. Voorts moet voor de meeste gevallen worden betwijfeld dat plaatselijke nadelen met een dusdanige nauwkeurigheid zouden kunnen worden gecijferd dat het mogelijk zou worden de omvang van de steun zó te bepalen dat de nadelen worden gecompenseerd. Vooral echter wordt regionale steun door de Lid-Staten gewoonlijk zó hoog vastgesteld dat daarmee de ondernemingen een financiële stimulans wordt geboden om zich in bepaalde gebieden te vestigen en daar te investeren. Overigens volgt de begunstiging van bepaalde ondernemingen door het verlenen van steun reeds uit de bewoordingen van artikel 92 zelf. In artikel 92, lid 3, is ten aanzien van steun ter bevordering van de ontwikkeling van bepaalde gebieden bepaald dat deze onder bepaalde omstandigheden verenigbaar kan worden geacht met de gemeenschappelijke markt. Daaruit volgt dat deze steun onder artikel 92, lid 1, valt en dat het derhalve niet opgaat onder verwijzing naar de compenserende werking van de steun voor plaatselijke nadelen te doen alsof er geen begunstiging van bepaalde ondernemingen plaatsvindt.

De in het onderhavige geval behandelde steun vervalst de mededinging omdat de financiële hulp aan de begunstigde onderneming een berekenbare verbetering van haar bedrijfsresultaten ten gevolge heeft en derhalve haar handelingsruimte vergroot ten opzichte van concurrenten die niet dergelijke subsidies ontvangen. Deze concurrentievervalsingen zijn waarneembaar. De steunmaxima liggen met hun netto-subsidie-equivalent bij 9,3 %, 13,0 % en 16,7 %.

Door de verlaging van de investeringskosten in deze omvang verkrijgt de begunstigde onderneming een aanzienlijk voordeel ten opzichte van haar niet-gesteunde concurrenten.

Voor zover de steun ondernemingen ertoe brengt een andere plaats van vestiging te kiezen, kan men overigens ook daarin een vervalsing van concurr-

rentie in de zin van artikel 92, lid 1, zien. De invoering van een regeling waarmee de mededinging binnen de gemeenschappelijke markt tegen vervalsingen wordt beschermd (artikel 3, onder f, van het Verdrag) houdt namelijk ook in dat ondernemingen op grond van autonome beslissingen hun plaats van vestiging kiezen, en dus niet daarbij door steunmaatregelen worden beïnvloed of georiënteerd.

De hier behandelde steunmaatregelen beïnvloeden ook de handel tussen Lid-Staten ongunstig. Men kan weliswaar bij de beoordeling van de steungebieden niet nauwkeurig uitspraak doen over de afzetgebieden van de begunstigde ondernemingen, omdat niet een concreet steungeval maar een algemene steunregeling wordt getoetst en derhalve de begunstigten vooraf niet bekend zijn, maar naar de ervaring leert, moet echter ervan worden uitgegaan dat daarbij ondernemingen zullen zijn die aan de handel binnen de Gemeenschap deelnemen. Bij de „Gemeinschaftsaufgabe” ligt deze veronderstelling te meer voor de hand omdat de steun uit hoofde van deel II, nr. 1.2.1 van het Dertiende kaderplan en artikel 2, lid 3, van het „Investitionszulagengesetz” gericht is op ondernemingen met een hoofdzakelijk supra-regionale afzet van hun produkten of diensten. Ook steungevallen in het raam van de toepassing van de „Gemeinschaftsaufgabe” in de betrokken regio's, die de Commissie in het verleden ter kennis zijn gekomen, geven grond aan deze veronderstelling.

Zoals hierboven is uiteengezet, versterkt de financiële hulp die de begunstigde ondernemingen wordt verleend hun positie ten opzichte van hun concurrenten. Voor zover dit in de intracommunautaire handel geschiedt, moet worden geacht dat deze door de steunmaatregel wordt beïnvloed.

De handel wordt overigens ook ongunstig beïnvloed omdat de vestigingsbeslissingen van begunstigde ondernemingen door de steun worden beïnvloed. Wanneer een onderneming namelijk haar plaats van vestiging bij voorbeeld van de ene Lid-Staat naar een andere verplaatst, dan leiden zowel de verplaatsing zelf als de produktie en het aanbod vanuit de nieuwe vestiging tot een verandering van de handelsstromen tussen Lid-Staten.

De hier behandelde steunmaatregelen uit hoofde van de „Gemeinschaftsaufgabe” leveren derhalve het rechtsfeit van artikel 92, lid 1, op.

- (2) Aangezien het in het onderhavige geval gaat om regionale steunmaatregelen, zijn de enige, voor toepassing in aanmerking komende uitzonderingen op het verbod van steunmaatregelen die in artikel 92, lid 3, onder a) en c). Daarin zijn de doelstellingen vastgelegd die in het belang van de Gemeenschap en niet slechts in het belang van de Lid-Staten en de ontvangers van de steun worden nagestreefd. Deze uitzonderingen moeten bij het onderzoek naar steunprogramma's en individuele gevallen strikt worden geïnterpreteerd.

Uitzonderingen mogen met name alleen worden toegepast wanneer de Commissie kan vaststellen dat het spel van vraag en aanbod alléén de begunstigden niet tot een gedrag zou brengen dat ertoe bijdraagt een der in de uitzonderingsbepalingen genoemde doelstellingen te verwezenlijken.

Zouden de genoemde uitzonderingen zonder zulk een causaal verband worden toegepast, dan zou ongunstige beïnvloeding van de handel tussen Lid-Staten en concurrentiebepalingen op de koop toe worden genomen, zonder dat daartegenover bevordering van het communautair belang staat.

Past de Commissie de bovengenoemde beginselen bij de toetsing van regionale steunregelingen toe, dan moet zij zich ervan hebben vergewist dat er in de betrokken gebieden in vergelijking tot de Gemeenschap in haar geheel voldoende ernstige moeilijkheden bestaan om de toekenning van de steun en de intensiteit ervan te rechtvaardigen. Uit de toetsing moet blijken dat de steun noodzakelijk is om de in artikel 92, lid 3, onder a) en c), genoemde doelstellingen te verwezenlijken. Kan dit niet worden aangetoond, dan moet ervan worden uitgegaan dat de steun klaarblijkelijk niet tot de verwezenlijking van de in de uitzonderingsbepalingen vastgelegde doelstellingen bijdraagt, maar in wezen ten doel heeft de betrokken ondernemingen te begunstigen.

- (3) Volgens artikel 92, lid 3, onder a), van het Verdrag kunnen steunmaatregelen ter bevordering van de economische ontwikkeling van streken waarin de levensstandaard abnormaal laag is of waar een ernstig gebrek aan werkgelegenheid heerst, verenigbaar worden geacht met de gemeenschappelijke markt.

Bij de inleiding van de procedure inzake de steun uit hoofde van het Tiende kaderplan heeft de Commissie de opvatting verdedigd dat de economische en sociale situatie van de Bondsrepubliek noch in haar geheel, noch in bepaalde gebieden toepassing van lid 3, onder a), rechtvaardigt. Dit werd de Bondsregering in de bijlage bij de brief van 6 november 1981 medegedeeld. Deze bevinding werd door een nieuwe verificatie naar aanleiding van de inleiding van de procedure tegen de regionale steun in de deelstaten Baden-Württemberg, Beieren, Hessen, Niedersachsen, Rheinland-Pfalz en Sleeswijk-Holstein bevestigd en de Bondsregering in de bijlage bij de brief van 10 augustus 1984 medegedeeld. Naar deze beide mededelingen zij hier uitdrukkelijk verwezen.

Ook na een herhaald onderzoek is de Commissie van mening dat noch in de Bondsrepubliek in haar geheel, noch in de onder deze beschikking vallende gebieden een abnormaal lage levensstandaard of een ernstig gebrek aan werkgelegenheid heerst. De

drie gebieden ten aanzien waarvan de stimulering een reden was om de procedure in te leiden, liggen in de deelstaten Nordrhein-Westfalen en Beieren. De waarden van het bruto binnenlands produkt per hoofd van de bevolking lagen in 1981 en 1983 duidelijk boven het communautaire peil (Nordrhein-Westfalen met de waarden 120, onderscheidenlijk 124, Beieren met de waarden 116, onderscheidenlijk 120) en de relatieve situatie heeft zich in vergelijking met de Gemeenschap voor de beide deelstaten tussen 1981 en 1984 nog verbeterd. De werkloosheid lag in september 1985 met de waarden 96 in Nordrhein-Westfalen onder, en met 58 in Beieren zelfs aanzienlijk onder het Gemeenschapsgemiddelde.

- (4) Volgens artikel 92, lid 3, onder c), kunnen steunmaatregelen om de ontwikkeling van bepaalde regionale economieën te vergemakkelijken, worden goedgekeurd, mits de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt daardoor niet zodanig worden veranderd dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad.

De verandering van de handelsomstandigheden als gevolg van een regionale steunmaatregel kan alleen worden geacht het gemeenschappelijk belang niet te schaden, wanneer kan worden vastgesteld dat de betrokken regio's in communautair kader onder aanzienlijke moeilijkheden te lijden hebben, dat het spel van vraag en aanbod zonder steun deze moeilijkheden niet zou kunnen verhelpen, dat de omvang van de steun aan deze moeilijkheden is aangepast en dat de steunverlening de mededinging in bepaalde bedrijfstakken niet bovenmatig vervalst.

Daarom moet de Commissie bij haar onderzoek naar de verenigbaarheid van de regionale steun met artikel 92, lid 3, onder c), zowel rekening houden met belangrijke verschillen tussen de gebieden van een deelstaat als met de sociaal-economische situatie van de betrokken gebieden in communautair verband.

De Commissie heeft zich ook bij de nieuwe toetsing gehouden aan de bovenstaande beginselen, die reeds bij het eerste onderzoek naar de zes arbeidsmarktregio's in het kader van het standpunt van de Commissie over het Tiende kaderplan bepalend waren.

- (5) Deze toetsing kon aan de hand van de beschikbare individuele indicatoren objectief plaatsvinden zonder een nieuwe ranglijst van de 179 arbeidsmarktregio's in de Bondsrepubliek op basis van bijgewerkte gegevens van de Bondsregering af te wachten. Deze ranglijst weerspiegelt de relatieve situatie van de afzonderlijke arbeidsmarktregio's onderling, die naar gelang van de weging welke men bij de individuele indicatoren toepast, verschillend kan uitvallen.

Eenzijds dient deze toetsing als een controle op de uitkomsten in 1983. Zij werd de Bondsregering, zoals in de samenvatting der feiten is uiteengezet, reeds bij brief van 20 juni 1983 aangekondigd. De Bondsregering heeft in haar brief van 29 juli 1983 tegen deze toetsing geen bezwaar gemaakt. Bovendien wijzigt de uitslag van de toetsing de destijds vastgestelde ranglijst slechts op niet-essentiële punten. De drie arbeidsmarktregio's waarop de procedure betrekking heeft, nemen in opklimmende orde de rangen 59 tot en met 61 in. Overigens blijkt reeds uit de verwijzing van de Bondsregering naar de komende nieuwe indeling van het steungebied aan de hand van bijgewerkte gegevens, dat zij de ranglijst uit 1981 verouderd acht. Daarom kan in het kader van deze beschikking worden daargelaten of de Commissie met een volgens zuiver nationale criteria opgestelde ranglijst wel rekening moet houden of deze door de toetsing van de subsidiabiliteit van de afzonderlijke arbeidsmarktregio's aan de hand van communautaire criteria mag wijzigen.

Tenslotte dient erop te worden gewezen dat aan de onderhavige beschikking voor de werkloosheid en de bruto toegevoegde waarde tegen factorkosten per inwoner de jongste beschikbare cijfers voor alle Duitse arbeidsmarktregio's ten grondslag liggen. De vergelijking van deze cijfers met het Bondsgemiddelde maakt het mogelijk de situatie van elke arbeidsmarktregio ten opzichte van het gemiddelde van alle regio's vast te stellen.

- (6) Na het bovenstaande kan voorts niet worden beweerd dat met de door de Commissie gevolgde handelwijze niet voldoende rekening wordt gehouden met de noodzaak om binnen de landsgrenzen bestaande regionale verschillen weg te nemen, dat de beleidsruimte van de Bondsrepubliek daarbij in strijd met het Verdrag zou worden beperkt en zo de uit hoofde van artikel 104 van het Verdrag op de individuele Lid-Staten rustende taken en bevoegdheden op het gebied van het regionale beleid zouden worden genegeerd.

Eenzijds heeft de Commissie bij haar toetsing van de steungebieden ten volle rekening gehouden met het nationale ontwikkelingsverloop. Zoals onder paragraaf 7 nog wordt uiteengezet, laat de Commissie de Bondsregering bij het afbreken van de Duitse regionale dispariteiten een aanzienlijke speelruimte. Anderzijds is de omvang van de in deze beschikking gewraakte steungebieden niet van dien aard dat de daarmee door de Bondsregering gevreesde beperking reeds teweeg wordt gebracht.

Tenslotte maakt de handelwijze van de Commissie geen inbreuk op artikel 104 van het Verdrag. Al zijn de Lid-Staten volgens dit artikel verantwoordelijk voor het voeren van een economisch beleid in

de zin van dit artikel, dit kan niet los van het communautair belang geschieden. Dit blijkt ook uit de artikelen 105 tot en met 109.

Op het gebied van de regionale steun verlenen de artikelen 92 en 93 de Commissie bevoegdheden die geen zin zouden hebben wanneer een Lid-Staat met het argument dat zijn optreden deel uitmaakt van haar nationale economische beleid, zou kunnen afwijken van de verplichtingen die op grond van de Verdragsbepalingen op hem rusten.

De bepalingen in het Verdrag over steunmaatregelen van de Lid-Staten moeten derhalve ook in het kader van artikel 104 worden nageleefd. De artikelen 92 en 93 gaan aan artikel 104 vooraf.

- (7) De Commissie is de sociaal-economische situatie van de zes arbeidsmarktregio's zowel in nationaal als in communautair verband nagegaan. Ten einde ervoor te zorgen dat haar uitgangspunt bij de communautaire vergelijking systematisch en objectief is, heeft de Commissie een methode ontwikkeld met behulp waarvan voor de gebieden van elke Lid-Staat algemene drempels voor de toelaatbaarheid van steunmaatregelen, uitgedrukt in de structurele werkloosheid en het bruto binnenlands produkt per inwoner, kunnen worden vastgesteld.

Deze drempelwaarden worden aan de hand van de bijgewerkte gegevens geregeld gecontroleerd. Volgens de thans geldende waarden kan in beginsel van de subsidiabiliteit van gebieden in de Bondsrepubliek worden uitgegaan, wanneer het bruto binnenlands produkt, onderscheidenlijk de bruto toegevoegde waarde ervan per inwoner, beneden 76 % van het Bondsgemiddelde blijft of het werkloosheidspercentage ervan in het vijfjaarsgemiddelde meer dan 145 % van het Bondsgemiddelde bedraagt. Deze drempelwaarden zijn de Bondsregering bij een aan de Bondsminister van Economische Zaken gerichte brief van 31 juli 1985 medegedeeld. Via een mededeling van 22 januari 1986 heeft de Bondsregering van deze drempelwaarden kennis genomen. Overigens dient vastgesteld dat bij toepassing van de drempelwaarden die ten grondslag lagen aan de procedure tegen het Tiende kaderplan van de „Gemeinschaftsaufgabe” op 6 november 1981 (bruto binnenlands produkt 73, werkloosheid 130), de uitkomsten van het sociaal-economisch onderzoek niet zouden worden gewijzigd, zoals uit de volgende tabel blijkt.

Voor deze beschikking moesten de thans geldende, op grond van de jaren 1979, 1981 en 1983 berekende drempelwaarden tegenover de regionale waarden voor de bruto toegevoegde waarde voor 1980 en 1982 worden gesteld, omdat de Commissie wegens de omschakeling van de economische totaalrekening in de Bondsrepubliek slechts deze beide jaarcijfers zijn voorgelegd. Voor de werkloosheid werden de regionale cijfers uit de jaren

1980-1984 met de op grond van de jaren 1979, 1981 en 1983 berekende drempelwaarden vergeleken, omdat een geharmoniseerde berekening van de werkloosheid op jaarbasis in de Gemeenschap slechts eenmaal in de twee jaar plaatsvindt. De afwijking in de vergelijkingsjaren brengt geen verandering in de beoordeling die ten nadele van de Bondsrepubliek zou uitwerken.

De beoordeling aan de hand van drempelwaarden moet echter als een aanvangsbeoordeling worden beschouwd die in het tweede beoordelingsstadium kan worden gecorrigeerd, wanneer zich op grond van nieuwe indicatoren voor de huidige situatie of de toekomstige ontwikkeling van het beoordeelde gebied een andere evaluatie opdringt.

Een eerste onderzoek volgens deze methode geeft voor de zes arbeidsmarktregio's de volgende waarden te zien :

	Bruto toegevoegde waarde tegen factorkosten per inwoner 1980/1982	Gemiddeld werkloosheidspercentage in de jaren 1980-1984
Itzehoe	89,3	148,9
Alfeld	71,4	120,9
Kleve-Emmerich	80,0	120,9
Holzminden-Höxter	75,9	147,4
Landsberg	87,9	70,3
Miesbach	83,5	75,9

Hieruit volgt dat verlening van de steun in de arbeidsmarktregio's Itzehoe wegens de structurele werkloosheid, Alfeld wegens het geringe economische potentieel, en Holzminden-Höxter wegens de structurele werkloosheid met de gemeenschappelijke markt verenigbaar kan worden geacht. Aangezien de Commissie voor deze gebieden niet over gegevens beschikt op grond waarvan op de aanvankelijke gunstige beoordeling zal moeten worden teruggekomen, maakt zij tegen de steun geen bezwaar.

- (8) Daarentegen kon reeds bij de eerste beoordeling de stimulering van de arbeidsmarktregio's Kleve-Emmerich, Landsberg en Miesbach niet verenigbaar worden geacht met de gemeenschappelijke markt.

In het tweede beoordelingsstadium heeft de Commissie haar sociaal-economische analyse met het oog op de inleiding van de procedure, waarnaar hier uitdrukkelijk wordt verwezen, aan de hand van de jongste ontwikkeling van de werkloosheid en de nieuwste cijfers voor de bruto toegevoegde waarde tegen factorkosten (stand van de berekening herfst 1984) en de in het standpunt van de Bondsregering naar voren gebrachte argumenten geverifieerd. Dit geeft voor de drie arbeidsmarktregio's het volgende beeld :

Kleve-Emmerich

De bruto toegevoegde waarde tegen factorkosten per inwoner haalde in 1980 een indexwaarde van 80,7 en in 1982 van 79,3 ten opzichte van het Bondsgemiddelde. De daaruit blijkende lichte teruggang van het economisch potentieel (met 1,4 punt) duidt nog niet op een verslechtering van de economische structuur. De betrokken indexwaarde ligt in 1978 op 80,4.

De omstandigheid dat de loonsom per werknemer, naar de Bondsregering mededeelt, op nationaal niveau van 93 in 1978 tot 91 in 1984 gedaald is, verandert aan de betrekkelijk gunstige beoordeling van het economisch potentieel niets. Ook deze verandering is onbeduidend. De waarde blijft dicht bij het Bondsgemiddelde.

De Bondsregering heeft weliswaar in mei 1985 betoogd dat er in de Kreis Kleve weldra 500 arbeidsplaatsen verloren zouden gaan en nog eens 850 in acuut gevaar zouden komen.

Terwijl het septembercijfer voor het werkloosheidspercentage voor 1984 (met 11,12 % = 129 % van het Bondsgemiddelde) en het jaarcijfer (met 11,15 % = 123 % van het Bondsgemiddelde) ten opzichte van het voorafgaande jaar (10,76 = 125 % voor september 1983 en 10,78 = 119 % voor het jaargemiddelde 1983) geen belangrijke stijging vertoonde, bereikte het septembercijfer voor 1985 een absolute waarde van 12,83 %, met andere woorden 148 % van het Bondsgemiddelde. Dit cijfer komt rekenkundig overeen met het verlies van 872 arbeidsplaatsen tussen september 1984 en september 1985. Volgens de gegevens waarover de Commissie beschikt, is deze sterke stijging van de werkloosheid ten opzichte van het Bondsgemiddelde ten dele het gevolg van een toeneming van de werkwilligen die aan een demografische ontwikkeling is toe te schrijven en ten dele het gevolg van het feit dat in deze periode arbeidsplaatsen verloren zijn gegaan.

Volgens dezelfde gegevens moet rekening worden gehouden met het verlies van nog meer arbeidsplaatsen. Vervanging van deze verloren gegane arbeidsplaatsen mag niet worden verwacht.

Deze negatieve ontwikkeling van de arbeidsmarkt-situatie rechtvaardigt dat de steun in de arbeidsmarktregio's wordt goedgekeurd tot en met 31 december 1986. De Commissie zal de sociaal-economische situatie van het gebied vóór dit tijdstip opnieuw nagaan.

Landsberg

De bruto toegevoegde waarde tegen factorkosten per inwoner haalde in 1980 een indexwaarde van 86,8 en in 1982 een indexwaarde van 89 ten opzichte van het Bondsgemiddelde. Het bruto binnenlands produkt per inwoner haalde in 1978 een indexwaarde van 81. Dit duidt op een constante toeneming van het economisch potentieel van deze arbeidsmarktregio.

De Bondsregering heeft betoogd dat de werkgelegenheid gering en het forenzenpercentage hoog was, maar toonde dit niet met cijfers aan. Dienaangaande moet in de eerste plaats worden opgemerkt dat dit tot een relatief laag cijfer voor de bruto toegevoegde waarde per inwoner moet leiden. Zoals uit de bovenstaande cijfers blijkt, levert dit cijfer in Landsberg echter geen regionaal probleem op. Bovendien is het dubieus of de werkgelegenheid in Landsberg inderdaad gering is. De Commissie heeft namelijk vastgesteld dat de tewerkstellingsdichtheid in het mijnwezen en de verwerkende bedrijven daar 94 % van het Bondsgemiddelde bedraagt. De verder door de Bondsregering opgegeven tewerkstellingsdichtheid van 68,6 % van het Beierse gemiddelde heeft slechts betrekking op bedrijven met meer dan 20 werknemers, en omvat derhalve niet het in de plattelandsregio's relatief hoge aantal werknemers in kleine bedrijven. Overigens vertoonde de Kreis Landsberg tussen 1980 en 1983 met 8,9 % het op één na hoogste groeipercentage bij verplicht sociaal verzekerde werknemers van alle „Kreise" in het Bondsgebied.

Zoals reeds is uiteengezet, heeft een hoog forenzenpercentage tot gevolg dat het cijfer voor de bruto toegevoegde waarde per inwoner daalt. Uit deze situatie kan de conclusie worden getrokken dat de toegevoegde waarde per werknemer — en daarmee de produktiviteit van de regionale economie — in Landsberg nog hoger ligt dan het indexcijfer 89 aangeeft.

De Bondsrepubliek heeft verder opgemerkt dat in enkele bedrijfstakken het vrijkomen van arbeidskrachten te verwachten is; zij heeft dit echter niet nader toegelicht. Bij de gunstige arbeidsmarktsituatie in de regio — het werklozenpercentage voor 1984 bedraagt slechts 70 %, het septembercijfer voor 1985 voor de werkloosheid slechts 60 % van het Bondsgemiddelde — zouden er overigens ook bij eventuele afvloeiingen nauwelijks ernstige regionale problemen te verwachten zijn.

Tenslotte kan ook het argument dat Landsberg wegens de nabijheid van München zou moeten worden gesteund, niet doorslaggevend zijn. Gezien de beschreven sociaal-economische situatie in Landsberg moet er namelijk geen rekening mee worden gehouden dat bij het wegvallen van de steun aanzienlijk meer ondernemingen dan tot dusver zich in het naburige München zouden willen vestigen.

Na het bovenstaande moet worden vastgesteld dat de steun aan investeringen in het bedrijfsleven, met uitzondering van het toerisme, op grond van de „Gemeinschaftsaufgabe" in de arbeidsmarktregio Landsberg onverenigbaar is met de gemeenschappelijke markt.

Miesbach

In de arbeidsmarktregio Miesbach haalde de bruto toegevoegde waarde tegen factorkosten per inwoner

in 1980 een indexcijfer van 83,5 en in 1982 een indexcijfer van 83,4. De cijfers zijn derhalve bijna gelijk gebleven. Ten opzichte van het bruto binnenlands product per inwoner voor het jaar 1978 (79 ten opzichte van het Bondsgemiddelde) is er zelfs een verbetering in opgetreden.

Evenals bij Landsberg heeft de Bondsregering ook bij Miesbach gewezen op de geringe tewerkstellingsdichtheid in het mijnwezen en de verwerkende bedrijven, die op 56,8 % van het Beierse landsgemiddelde ligt. Met inbegrip van de werknemers in kleine bedrijven bedraagt deze werkgelegenheid 66,7 % van het landsgemiddelde en 72 % van het Bondsgemiddelde. Dit kan in een arbeidsmarktregio die grotendeels van het vreemdelingenverkeer leeft niet als een regionaal probleem worden aangemerkt.

De arbeidsmarktsituatie in de regio is gunstig. Zo is het jaarcijfer voor het werklozenpercentage ten opzichte van het Bondsgemiddelde in 1984 met 71 % ten opzichte van die van het voorafgaande jaar (75 %) nog beter geworden. Het septembercijfer voor 1985 ligt bij slechts 63 % van het Bondsgemiddelde. Het door de Bondsregering genoemde verlies aan arbeidsplaatsen in Penzberg heeft dan ook de ononderbroken relatieve daling van de werkloosheid niet afgebroken. Dit valt evenmin van de bedrijfssluiting in Bad Tölz te verwachten.

Het aantal forenzen uit de arbeidsmarktregio doet zich economisch reeds voelen in het cijfer voor de bruto toegevoegde waarde per inwoner, maar levert — zoals uit de bovenstaande cijfers blijkt — geen regionaal probleem op. Het wettigt de bevinding dat in Miesbach de toegevoegde waarde per werknemer, die als maatstaf voor de produktiviteit van de regionale economie geldt, hoger ligt dan die per inwoner.

Na het bovenstaande luidt de gevolgtrekking dat de steun aan investeringen in industrie en handel met uitzondering van het vreemdelingenverkeer op grond van de „Gemeinschaftsaufgabe" in de arbeidsmarktregio Miesbach onverenigbaar is met de gemeenschappelijke markt.

- (9) Aangaande de steun aan het vreemdelingenverkeer moet het volgende worden opgemerkt:

Volgens de uiteenzettingen van de Bondsregering gaat het in de arbeidsmarktregio Miesbach om de steun aan middenstands-, met name familiebedrijven. Volgens de bevindingen van de Commissie geldt dit ook voor de steun in de toeristische gebieden in de arbeidsmarktregio Landsberg. Onder die omstandigheden luidt de gevolgtrekking dat de steun aan het vreemdelingenverkeer in de beide arbeidsmarktregio's de toeristenstromen

slechts op een dusdanige wijze verandert, zo er al van verandering sprake is, dat deze niet met het gemeenschappelijk belang in strijd is. Daarbij hield de Commissie er rekening mee dat de beide arbeidsmarktregio's in de door de Bondsregering als toeristische gebieden aangeduide delen, gezien het landschapsschoon, aan de voorwaarden voor het toerisme voldoen, maar dat de daarvoor noodzakelijke uitrusting er niet in voldoende mate voorhanden is.

Verbetering van de structuur voor het vreemdelingenverkeer en daarmee een exploitatie van de natuurlijke voordelen van deze gebieden zou door de verlening van steun kunnen worden bevorderd. Onder die omstandigheden kan de steun ter bevordering van het vreemdelingenverkeer op grond van artikel 92, lid 3, onder c), verenigbaar worden geacht met de gemeenschappelijke markt.

Om te kunnen nagaan of de steun aan het vreemdelingenverkeer ook in de toekomst binnen het hier aangegeven kader blijft, heeft de Commissie een jaarlijks verslag nodig, waaruit met name het totale bedrag van de toegekende steun, de omvang van de gesteunde investeringen en het aantal steungevallen blijken. Bij investeringen van toeristische bedrijven met meer dan vijftig werknemers moet de verleende steun en de omvang van de gesteunde investering voor elk geval afzonderlijk worden vermeld.

- (10) Voor de afschaffing van steunmaatregelen die met de gemeenschappelijke markt onverenigbaar zijn, moet een termijn worden gesteld; de Commissie stelt deze termijn op 30 juni 1986. Tot dit tijdstip mogen steunaanvragen voor bedrijfsinvesteringen in de arbeidsmarktregio's Landsberg en Miesbach nog worden ingediend volgens de regels van het Dertiende kaderplan van de „Gemeinschaftsaufgabe — Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur” waarin de door de Commissie goedgekeurde omvang van de steun is vastgelegd,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN :

Artikel 1

De toekenning van steun aan investeringen van het bedrijfsleven, met uitzondering van de sector vreemdelingenverkeer, op grond van de „Gemeinschaftsaufgabe — Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur” in de arbeidsmarktregio's Landsberg en Miesbach is op grond van artikel 92, lid 1, van het EEG-Verdrag onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt. De Bondsrepubliek dient deze steun met ingang van 1 juli 1986 in te trekken. Tot en met 30 juni 1986 ingediende aanvragen om steun kunnen na dit tijdstip nog overeenkomstig het bepaalde in het Dertiende kaderplan van de „Gemeinschaftsaufgabe” worden afgehandeld.

Artikel 2

De toekenning van steun voor investeringen van bedrijven in het vreemdelingenverkeer in de toeristische gebieden van de arbeidsmarktregio's Landsberg en Miesbach op grond van de „Gemeinschaftsaufgabe — Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur” wordt in de zin van artikel 92, lid 3, van het EEG-Verdrag verenigbaar geacht met de gemeenschappelijke markt. De Bondsrepubliek legt de Commissie eenmaal per jaar vóór het einde van het eerste halfjaar een verslag over waaruit het totale bedrag van de toegekende steun, de omvang van de gesteunde investeringen en het aantal steungevallen in het voorafgaande jaar blijken. Bij investeringen door toeristische bedrijven met meer dan vijftig werknemers moet de toegekende steun en de omvang van de gesteunde investeringen voor ieder individueel geval afzonderlijk worden vermeld.

Artikel 3

De toekenning van steun op grond van de „Gemeinschaftsaufgabe — Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur” in de arbeidsmarktregio Kleve-Emmerich wordt tot en met 31 december 1986 in de zin van artikel 92, lid 3, van het EEG-Verdrag verenigbaar geacht met de gemeenschappelijke markt. Vóór het aflopen van deze termijn zal de Commissie de sociaal-economische situatie in deze arbeidsmarktregio opnieuw onderzoeken.

Artikel 4

De toekenning van steun op grond van de „Gemeinschaftsaufgabe — Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur” in de arbeidsmarktregio's Itzehoe, Alfeld en Holzminden-Höxter wordt in de zin van artikel 92, lid 3, van het EEG-Verdrag verenigbaar geacht met de gemeenschappelijke markt.

Artikel 5

Deze beschikking laat de toepassing van de in bepaalde sectoren van industrie en landbouw en de voor industrieel georganiseerde landbouwondernemingen geldende Gemeenschapsrechtelijke voorschriften en raamvoorwaarden onverlet.

Artikel 6

De Bondsrepubliek stelt de Commissie binnen twee maanden na kennisgeving van deze beschikking in kennis van de maatregelen welke zij genomen heeft om aan de beschikking te voldoen.

Artikel 7

Deze beschikking is gericht tot de Bondsrepubliek Duitsland.

Gedaan te Brussel, 19 februari 1986.

Voor de Commissie

Peter SUTHERLAND

Lid van de Commissie

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 23 april 1986

betreffende een steunvoornemen van de Italiaanse Regering ten behoeve van een onderneming in de chemische industrie (hulpstoffen voor de industrie, tussenprodukten en bestrijdingsmiddelen)

(Slechts de tekst in de Italiaanse taal is authentiek)

(87/16/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, en met name op artikel 93, lid 2, eerste alinea,

Na belanghebbenden overeenkomstig genoemd artikel te hebben aangemaand hun opmerkingen te maken en gezien deze opmerkingen,

Overwegende hetgeen volgt :

I

Bij schrijven van 7 januari 1985 heeft de Italiaanse Regering de Commissie, overeenkomstig artikel 93, lid 3, van het EEG-Verdrag, en de besluiten van de Commissie van 11 juli 1983 en 2 augustus 1985 betreffende Wet nr. 46/82 (Innovatiefonds), in kennis gesteld van haar voornemen om uit hoofde van genoemde wet steun te verlenen voor een programma inzake innovatie op het gebied van eindprodukten en tussenprodukten in de chemische sector.

Het programma voorziet in onderzoek, ontwikkeling en proefnemingen met nieuwe procédés en nieuwe produkten op het gebied van hulpstoffen voor de industrie, tussenprodukten en bestrijdingsmiddelen.

De kosten van het programma belopen 30 399 miljoen lire. De steun zou worden verstrekt in de vorm van een krediet tegen verlaagde rente van 12 958 miljoen lire, hetgeen overeenkomt met 42,6 % van de kosten van het programma. Op basis van de referentierente van 17,13 %, zouden de kosten van dit krediet neerkomen op 2,57 % gedurende de eerste vijf jaar en 10,27 % voor de tien daaropvolgende jaren. Het netto-subsidie-equivalent kan worden geraamd op ongeveer 11 % van de kosten van het programma.

Bij de artikelen 14 tot en met 19 van Wet nr. 46/82 van 17 februari 1982, gepubliceerd in de „*Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana*” nr. 57 van 27 februari 1982 is een „Fondo speciale rotativo per l'innovazione tecnologica” (een speciaal fonds voor de technologische innovatie) ingesteld dat de bevordering beoogt van programma's tot invoering van technologische innovaties, gericht op nieuwe produkten of produktieprocédés of op de verbetering van reeds bestaande produkten of produktieprocédés.

De steun uit dit fonds dient voor de opzet van programma's, proefnemingen, ontwikkeling en aan de eigenlijke

industrialisatie voorafgaande maatregelen en wordt verstrekt in de vorm van kredieten tegen verlaagde rente overeenkomende met 55 % van de programmakosten voor een duur van 15 jaar, waarvan vijf aflossingsvrij. De rentevoet die op deze kredieten wordt toegepast bedraagt 15 % van de referentierente gedurende de eerste vijf jaar en 60 % van de referentierente gedurende de tien daaropvolgende jaren. Op basis van de huidige referentierente van 17,13 % zouden de kosten van deze kredieten neerkomen op 2,57 % gedurende de eerste vijf jaar en 10,27 % gedurende de tien daaropvolgende jaren. Eventueel kan in plaats van een krediet tegen verlaagde rente of een deel daarvan een „subsidie à fonds perdu” worden verstrekt. De steun uit dit fonds mag niet worden gecumuleerd met andere steun ten behoeve van ditzelfde programma.

De Commissie heeft bij schrijven van 11 juli 1983 en meer recentelijk bij schrijven van 2 augustus 1985 betreffende de herfinanciering van dit fonds ingestemd met de toepassing van Wet nr. 46/82. Volgens haar kan in dit geval het bevorderen van de onderzoek- en innovatieprogramma's zoals dit bij deze wet is georganiseerd in het belang zijn van de Gemeenschap, mits de hulp niet wordt verstrekt voor produktieve investeringen en een buitensporige concentratie van de betrokken steun op bepaalde sectoren wordt vermeden, aangezien zulks de voorwaarden waaronder het handelsverkeer tussen de Lid-Staten plaatsvindt zodanig kan beïnvloeden dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad.

De Commissie heeft bij de goedkeuring van de toepassing van Wet nr. 46/82 eveneens als voorwaarde gesteld dat belangrijke concrete gevallen, met name gevallen waarin de kosten van het programma meer dan 15 miljard lire bedragen (10 miljard indien het programma wordt uitgevoerd door een onderneming die reeds via een ander programma steun uit het fonds heeft ontvangen), haar overeenkomstig artikel 93, lid 3, van het EEG-Verdrag, van tevoren dienen te worden medegedeeld aangezien het, op basis van Wet nr. 46/82 alleen, voor de Commissie niet mogelijk is na te gaan of het inderdaad innoverende maatregelen — en dus geen produktieve investeringen — betreft die bijdragen tot de verwezenlijking van een doelstelling die het gemeenschappelijk belang bevordert. De Commissie heeft zich het recht voorbehouden elk belangrijk geval op basis van zijn eigen merites te bestuderen, daarbij nagaande wat de achtergrond daarvan is en welke gevolgen de hulp in kwestie kan hebben op de concurrentiepositie van de ondernemingen in de betrokken sectoren in de zin van artikel 92, lid 3, van het EEG-Verdrag.

De Commissie heeft na een eerste bestudering van het door de Italiaanse Regering bij schrijven van 7 januari 1985 aangemelde steunvoornemen, gemeend dat dit niet als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt kon worden beschouwd.

Uit de inlichtingen die de Commissie waren toegezonden was niet gebleken of de hulp inderdaad zou dienen voor een innoverende maatregel ter verwezenlijking van een doelstelling die in het belang van de Gemeenschap wordt nagestreefd. Het leek veeleer te gaan om uitgaven die de betrokken onderneming een verdere normale voortzetting van haar werkzaamheden in de sector moesten garanderen. Derhalve had de Commissie besloten ten aanzien van dit steunvoornemen de procedure van artikel 93, lid 2, van het EEG-Verdrag in te leiden.

De Italiaanse Regering is bij schrijven van 18 april 1985 en de regeringen van de overige Lid-Staten bij schrijven van 25 juni 1985 ingelicht over dit besluit. De andere belanghebbenden dan de Lid-Staten zijn via een bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*⁽¹⁾ op 11 juli 1985 op de hoogte gesteld.

II

De Italiaanse Regering heeft in het kader van de procedure van artikel 93, lid 2, van het EEG-Verdrag bij schrijven van 12 juni 1985 van haar Permanente Vertegenwoordiging alsook tijdens een technische vergadering te Brussel op 17 juni 1985 geantwoord.

De Italiaanse Regering is van mening dat het onderzoekprogramma niet kan worden beschouwd als een onderdeel van de normale innoverende maatregelen die ieder chemisch bedrijf in de Gemeenschap uitvoert. Dank zij het programma zou het technologisch potentieel van de Gemeenschap kunnen worden uitgebreid. Dit potentieel zou met name nieuwe produkten en produktieprocedures betreffen die van de onderneming een dusdanige geheimhouding vereisen dat zelfs aanvragen van octrooien zou moeten worden ontraden.

Het onderzoek zou betrekking hebben op de sectoren :

- nieuwe hulpstoffen voor de industrie ;
- nieuwe syntheseprocedures voor tussenprodukten voor de industrie ;
- nieuwe technologieën voor de produktie van bestrijdingsmiddelen.

Wat de eerste sector betreft, hebben de Italiaanse autoriteiten medegedeeld dat het onderzoek gericht zou zijn op het ontdekken, ontwikkelen en in de handel brengen van nieuwe hulpstoffen voor de industrie die de eigenschappen van de vervaardigde kunststofprodukten onder moeilijke gebruiksomstandigheden zouden moeten verbeteren. Deze verbetering zou bestaan in een stabilisering van de polymerische systemen door het gebruik van nieuwe verbindingen die innoverende eigenschappen hebben vergeleken met de produkten die thans in de handel zijn, die grotendeels worden ingevoerd uit de Verenigde Staten van Amerika en Zwitserland. De nieuwe verbindingen zouden door hun bijzondere eigenschappen

dikwijls kunnen worden gebruikt op terreinen waarvoor de traditionele produkten niet geschikt zijn.

Voor de tweede sector zou het onderzoek voornamelijk gericht zijn op het ontdekken van oorspronkelijke innoverende procédés voor de synthese van organische tussenprodukten, voor farmaceutische produkten, additieven voor polymeren, voedingsadditieven, enz.

Het onderzoek zou met name gericht zijn op :

- het uitschakelen van mogelijke gevaarlijke omstandigheden die eigen zijn aan het werken met bepaalde chemische reagemiddelen. Een voorbeeld in dit opzicht is het nieuwe technologische procédé dat het gebruik mogelijk maakt van dimethylcarbonaat waardoor het opslaan van gevaarlijke reagemiddelen zoals methylisocyanaat en fosgeen overbodig wordt ;
- een vermindering van het energieverbruik. Een voorbeeld in dit verband is de activering van zuurstofhoudend water door zeolithische katalyse. Met behulp van deze totaal nieuwe katalyse zou de indeling mogelijk zijn gemaakt van een procédé inzake de hydroxylering van fenol, waardoor vergeleken met de bestaande procédés 50 % aan energie kan worden bespaard.

Voor de derde sector beoogt het onderzoek de ontwikkeling van nieuwe synthesemethoden voor bestrijdingsmiddelen dank zij de door de beschikbaarheid van dimethylcarbonaat geboden mogelijkheden. Men zou met name een studie maken van de synthese van ureum gemengd met carbonaat en methylisocyanaat door in plaats van fosgeen dimethylcarbonaat als carbonyl- of carboxylvamer te gebruiken.

De Italiaanse autoriteiten hebben er tot besluit van hun opmerkingen op gewezen dat het onderzoekprogramma niet dient te worden beschouwd als een normale activiteit van de onderneming, doch integendeel een uiterst innoverend programma met een groot technisch en commercieel risico is. Het programma zou derhalve geen tegen het gemeenschappelijk belang indruisende concurrentiedistorsies teweegbrengen, doch zou integendeel duidelijk in het belang zijn van de Gemeenschap die daarmee haar technologisch potentieel verruimd zal zien.

Vier andere Lid-Staten en bepaalde concurrerende ondernemingen hebben in hun in het kader van dezelfde procedure ingediende opmerkingen de Commissie in haar standpunt gesteund en zich uiterst ongerust getoond ten aanzien van het betrokken steunvoornemen.

Zij menen dat het hier gaat om activiteiten die reeds in mindere of meerdere mate in andere Lid-Staten bestaan, en dat de innoverende aspecten van het programma derhalve niet verder gaan dan hetgeen andere ondernemingen normaal op eigen kosten doen.

In de sector kunststofprodukten en parasietenverdelgende middelen zouden tal van Europese ondernemingen bij het onderzoek zijn ingeschakeld. De steun in kwestie zou derhalve, doordat zij ten onrechte de Italiaanse onderneming bevoordeelt, de concurrentie in de Gemeenschap kunnen vervalsen. Zij hebben gewezen op de omvang van het handelsverkeer binnen de Gemeenschap en op het feit dat de producenten zonder moeilijkheden in de vraag naar bestrijdingsmiddelen kunnen voorzien.

(¹) PB nr. C 172 van 11. 7. 1985, blz. 3.

III

De Commissie is van oordeel dat het steunvoornemen dat door de Italiaanse Regering is aangemeld als een concreet geval van toepassing van Wet nr. 46/82, een steunmaatregel is in de zin van artikel 92, lid 1.

De Commissie heeft geconstateerd dat het steunvoornemen een op Europees niveau uiterst belangrijk chemisch bedrijf betreft dat naar de andere landen van de Gemeenschap een groot deel van zijn produktie uitvoert; dat het in dit verband interessant is de door de Italiaanse autoriteiten voor 1983 verstrekte statistische gegevens over dit bedrijf te bestuderen.

De betrokken onderneming heeft in 1983 de volgende hoeveelheden naar de andere Lid-Staten uitgevoerd:

- kunststofprodukten : 30,5 % van de produktie,
- kunstrubber en latex : 44,4 % van de produktie,
- chemische produkten : 20,9 % van de produktie,
- tussenprodukten voor wasmiddelen : 17,3 % van de produktie,
- meststoffen en bestrijdingsmiddelen : 6,7 % van de produktie,
- farmaceutische produkten : 14,3 % van de produktie,
- synthetische vezels en textielprodukten : 28,2 % van de produktie.

Rekening dient te worden gehouden met het feit dat deze percentages overeenkomen met belangrijke hoeveelheden goederen aangezien de totale produktie van de onderneming voor elk van bovengenoemde produkten groot is.

De produktie van de betrokken onderneming voor de produkten waarop het onderzoek betrekking heeft vertegenwoordigde in 1983 een waarde van 2 500 miljoen lire. De Italiaanse autoriteiten hebben ten aanzien van de produkten, waarop het onderzoek door de onderneming betrekking heeft, medegedeeld dat de bestemming daarvan hoofdzakelijk gelijk zal blijven aan de huidige bestemming van soortgelijke produkten. De Italiaanse autoriteiten hebben laten weten dat de onderneming 40 % van haar produktie van hulpstoffen voor de industrie naar andere Lid-Staten denkt uit te voeren. Voor de tussenprodukten voor de industrie zal dit percentage naar verwachting op 10 liggen; de onderneming zal waarschijnlijk de gehele produktie van tussenprodukten voor bestrijdingsmiddelen naar derde landen uitvoeren.

Wanneer financiële steun van de overheid de positie van een onderneming ten opzichte van zijn concurrenten bij het handelsverkeer binnen de Gemeenschap versterkt, dient deze steun te worden aangemerkt als schadelijk voor het handelsverkeer binnen de Gemeenschap. In het onderhavige geval kan de voorgenomen steun, die voor het betrokken chemische bedrijf een vermindering van de normaal door dit bedrijf zelf te dragen investeringskosten zou inhouden, het handelsverkeer ongunstig beïnvloeden of de mededinging in het voordeel van genoemde onderneming dreigen te vervalsen in de zin van artikel 92, lid 1, van het EEG-Verdrag. Volgens dit artikel is steun met de daarin omschreven eigenschappen in principe onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt.

De voorgenomen steun kan niet in aanmerking komen voor de uitzonderingen van artikel 92, lid 2, van het EEG-Verdrag, gezien de aard van de steun, die zou worden verleend uit hoofde van een wet (Wet nr. 46/82) die niet de in genoemde bepaling vastgelegde doelstellingen nastreeft.

In artikel 92, lid 3, van het EEG-Verdrag worden de steunmaatregelen vermeld die als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt kunnen worden beschouwd. De verenigbaarheid met het Verdrag dient derhalve te worden beoordeeld binnen de context van de Gemeenschap en niet binnen die van een enkele Lid-Staat. Tot behoud van een goede werking van de gemeenschappelijke markt, dienen de afwijkingen van het principe van artikel 92, lid 1, vermeld in lid 3 van dat artikel, bij de bestudering van een steunregeling of een specifiek geval strikt te worden geïnterpreteerd, daarbij rekening houdende met het principe van artikel 3, onder f), van het EEG-Verdrag.

Deze uitzonderingen kunnen slechts worden toegepast wanneer de Commissie heeft kunnen vaststellen dat het marktmechanisme zonder steun op zichzelf niet voldoende is om de potentiële begunstigde te nopen tot een gedrag dat nodig is voor het verwezenlijken van een van de doelstellingen vermeld in deze uitzonderingsbepalingen.

Toepassing van deze afwijkingen op gevallen waarin de steun niet noodzakelijk zou zijn voor het verwezenlijken van deze doelstellingen, zou neerkomen op het ten onrechte verlenen van voordelen aan sectoren of ondernemingen van bepaalde Lid-Staten die daardoor hun financiële positie versterkt zouden zien en zou het handelsverkeer tussen Lid-Staten ongunstig kunnen beïnvloeden en de mededinging vervalsen zonder dat zulks in welke mate dan ook zou worden gerechtvaardigd door het belang van de Gemeenschap in de zin van artikel 92, lid 3.

De Italiaanse Regering heeft zonder uitdrukkelijk een van de categorieën van uitzonderingen bedoeld in artikel 92, lid 3, te noemen, verklaard dat het onderzoekprogramma voldoet aan de voorwaarden die ten grondslag liggen aan Wet nr. 46/82, dat wil zeggen dat het een zeer innoverend programma is en dat het in het algemeen niet alleen het handelsverkeer niet op een tegen het gemeenschappelijk belang indruisende manier zal vervalsen, doch dat het daarentegen duidelijk van belang is voor de Gemeenschap aangezien het bijdraagt tot een verruiming van het communautair technologisch potentieel.

De Commissie is van oordeel dat de Italiaanse Regering een beroep heeft gedaan op de uitzonderingsbepaling van artikel 92, lid 3, onder c), voor steun ter vergemakkelijking van de ontwikkeling van bepaalde economische activiteiten. Dit is ook de afwijking die volgens de Gemeenschap de bij Wet nr. 46/82 ingestelde steunregeling ter bevordering van onderzoek, ontwikkeling en innovatie in de industrie kon rechtvaardigen. De Commissie heeft er reeds aan herinnerd dat zij ieder belangrijk geval van toepassing van Wet nr. 46/82 op de eigen merites daarvan bekijkt, en daarbij rekening houdt met niet alleen de innoverende aspecten van de maatregel die moeten bijdragen tot de verwezenlijking

van een doelstelling die valt onder het gemeenschappelijk belang, doch ook met de gevolgen van de steun voor de concurrentiepositie van de ondernemingen uit de betrokken sector.

De Commissie heeft derhalve een grondige studie gemaakt van het steunvoornemen ten einde na te gaan of daarop een van de uitzonderingen bedoeld in artikel 92, lid 3, van toepassing kan zijn.

Ten aanzien van de uitzonderingen bedoeld in artikel 92, lid 3, onder a) en c), van het EEG-Verdrag ten behoeve van steun die de ontwikkeling van bepaalde streken moet bevorderen of vergemakkelijken, dient te worden opgemerkt dat de levensstandaard in de betrokken gebieden niet abnormaal laag is, dat daar evenmin een ernstig gebrek aan werkgelegenheid heerst in de zin van de in punt a) bedoelde uitzondering en dat de Italiaanse Regering zich evenmin op deze bepaling beroept.

Ten aanzien van de uitzonderingsbepaling in artikel 92, lid 3, onder b), is duidelijk dat de voorgenomen steun niet bestemd is om de verwezenlijking van een belangrijk project van gemeenschappelijk Europees belang te bevorderen of een ernstige verstoring in de economie van Italië op te heffen.

Als enige mogelijke uitzondering blijft over die van artikel 92, lid 3, onder c), van het EEG-Verdrag voor steunmaatregelen die de ontwikkeling van bepaalde vormen van economische bedrijvigheid moeten vergemakkelijken. Dit is ook de uitzonderingsbepaling waarop de Italiaanse Regering zich indirect beroept. Na bestudering van het onderzoekprogramma evenwel heeft de Commissie geconcludeerd dat het voornemen niet in aanmerking kan komen voor deze bepaling.

De Commissie is immers aan de hand van de schriftelijke opmerkingen van de Italiaanse Regering, van de regeringen van vier andere Lid-Staten en de concurrerende ondernemingen alsook op grond van de tijdens een technische vergadering door de vertegenwoordigers van de Italiaanse Regering verstrekte toelichtingen tot de conclusie gekomen dat het onderzoekprogramma weliswaar een aantal innoverende elementen omvat — hetgeen niets bijzonders is aangezien het onderzoek wordt verricht in sectoren die een constante evolutie doormaken en waarin alle belangrijke chemische bedrijven, zowel in Europa als in derde landen, onderzoek verrichten, doch globaal genomen niet de hoge graad van innovatie vertegenwoordigt die nodig is voor de concrete gevallen van toepassing van Wet nr. 46/82.

De Commissie heeft kunnen constateren dat het onderzoek wordt verricht in de sectoren :

- nieuwe hulpstoffen voor de industrie,
- nieuwe syntheseprocédés voor tussenprodukten voor de industrie,
- nieuwe technologieën voor de produktie van bestrijdingsmiddelen.

De Commissie heeft, wat de eerste sector aangaat, kunnen constateren dat het gaat om onderzoek voor nieuwe en

nog niet op de markt voorkomende produkten. Dit onderzoek beoogt, zoals de Italiaanse autoriteiten dit zelf omschrijven, de produktie van produkten met betere eigenschappen. De term „nieuwe hulpstoffen” is zo ruim en tegelijkertijd ook zo vaag dat, in tegenstelling tot hetgeen de Italiaanse autoriteiten doen, niet kan worden beweerd dat de Gemeenschap voor deze produkten afhankelijk is van derde meer geavanceerde landen ; integendeel, de meerderheid van de hulpstoffen voor de industrie wordt geproduceerd door bedrijven uit de Gemeenschap.

De Italiaanse autoriteiten verklaren dat de onderneming die het programma in kwestie heeft opgesteld in Europa reeds „market leader” zou zijn voor bepaalde hulpstoffen in de industrie. Van de nieuwe hulpstoffen zou bovendien, volgens de door de Italiaanse autoriteiten verstrekte percentages, 40 % bestemd zijn voor de markten van de andere landen van de Gemeenschap.

De Commissie heeft voor de sector nieuwe verbindingsprocédés voor hulpstoffen voor de industrie en de sector nieuwe technologieën voor de produktie van bestrijdingsmiddelen kunnen constateren dat de door de Italiaanse autoriteiten voorgelegde technologische innovaties in werkelijkheid niet zo innoverend zijn als wordt beweerd. De Italiaanse autoriteiten hebben eveneens uiteengezet dat methyloxyanaat (MIC) in de nieuwe installaties van de onderneming slechts tijdelijk als tussenprodukt gedurende het chemische procédé aanwezig is en bovendien in zeer geringe hoeveelheden, dat wil zeggen nog geen 1,5 kg in het geval van een installatie die per jaar 800 ton carbonyl of carbufuron produceert. De Commissie heeft met alle waardering voor de door het Italiaanse bedrijf ondernomen inspanningen, kunnen constateren dat andere communautaire producenten reeds baanbrekende produkten zonder fosgeen gebruiken zoals dimethylureen en difenylcarbonaat die vanuit een oogpunt van bescherming van gezondheid en veiligheid, kunnen worden vergeleken met het door de Italiaanse onderneming gebruikte dimethylamingas.

De Commissie is, ten aanzien van het tweede aangehaalde innoverende aspect, namelijk de weliswaar slechts tijdelijke en geringe aanwezigheid van MIC tijdens de chemische reactie, van mening dat het hier niet een werkelijke innovatie betreft, doch dat het veeleer gaat om het feit dat bij de nieuwe installaties continuprocessen worden gebruikt. Bij iedere nieuwe installatie waarbij men gebruik maakt van continuprocessen en niet van roulatieprocédés, is het niet nodig het tussenprodukt MIC op te slaan.

In de Gemeenschap bestaan andere installaties die werken met het continuproces en waarin de hoeveelheden van het tussenprodukt MIC bijgevolg kleiner zijn dan het geval is bij de traditionele installaties. Zelfs al mochten de nieuwe installaties van de Italiaanse onderneming veiliger zijn dan de thans bestaande installaties van dat soort en dit uitsluitend vanwege het feit dat ze moderner zijn, zou dit de Commissie niet van mening doen veranderen. De Commissie is ten slotte van oordeel dat het hier gaat om normale technische verbeteringen dank zij nieuwe investeringen in plaats van om ware innovaties.

Wat het onderzoek ter vermindering van het energieverbruik aangaat, waarvan de activering van zuurstofhoudend water door zeolythische katalyse volgens de Italiaanse autoriteiten het innoverende karakter van het onderzoek door de onderneming het duidelijkst doet uitkomen, heeft de Commissie kunnen constateren dat er concurrerende Europese ondernemingen zijn die zeggen dit reeds toe te passen.

De produktiecapaciteit voor zeoliet in de Gemeenschap ligt momenteel op 300 000 à 320 000 ton waarvan 200 000 ton in Duitsland. Volgens de Commissie zijn er verschillende Europese ondernemingen die een intensief onderzoekprogramma op het gebied van zeolieten uitvoeren en maakt een aantal daarvan reeds aanspraak op innovaties die kunnen worden vergeleken met de innovaties die de Italiaanse onderneming aanvoert.

De Commissie meent dat het programma derhalve geen bijzonder innoverende aspecten omvat die van essentieel belang zijn om op de steun die aan het programma zou worden verleend de in artikel 92, lid 3, onder c), van het EEG-Verdrag vervatte uitzonderingsbepaling toe te passen.

In de chemische sector is het volkomen normaal dat de ondernemingen belangrijke bedragen besteden aan onderzoek op het gebied van nieuwe procédés, nieuwe produkten en de verbetering daarvan.

Zoals de Commissie reeds heeft opgemerkt, wordt de sector waarop het onderzoek betrekking heeft bovendien gekenmerkt door een sterke concurrentie tussen de communautaire ondernemingen en een uiterst intensief handelsverkeer. De Commissie heeft er tevens reeds op gewezen dat in de produkten waarvoor het onderzoek wordt verricht handelsverkeer binnen de Gemeenschap plaatsvindt ook al kan de Commissie geen precieze cijfers verstrekken over dit handelsverkeer aangezien in de NIMEXE dikwijls hele groepen van chemische produkten in een enkel kader worden ondergebracht.

De Commissie heeft de door de Italiaanse autoriteiten ingediende statistieken voor de uitvoer in 1983 en de vooruitzichten voor later reeds voorgelegd; de onderneming overweegt alleen voor de tussenprodukten voor bestrijdingsmiddelen geen uitvoer naar andere Lid-Statens.

Waarschijnlijk wordt dit ingegeven door het besef dat de Europese markt voor pesticiden zonder enig probleem in de vraag kan voorzien, hetgeen de gegrondheid van het standpunt van de Commissie wat betreft het onvoldoende innoverende karakter van de produkten in kwestie bevestigt, aangezien deze indien zij werkelijk zeer innoverend zouden zijn, ongetwijfeld naar de andere landen van de Gemeenschap zouden worden uitgevoerd.

De Commissie is van oordeel dat het onderzoekprogramma in kwestie niet voldoende innoverend is. Zij moet op basis van dit element en de andere hierboven besproken elementen vaststellen of de steun die aan dit

programma wordt verleend in aanmerking kan komen voor de in artikel 92, lid 3, onder c), van het EEG-Verdrag bedoelde uitzonderingen.

De voorgenomen steun zou derhalve volgens de Commissie uitsluitend in het belang zijn van de onderneming die daarvan een opmerkelijk financieel voordeel zou hebben en deze zou haar financiële lasten, die zij in ieder geval zou moeten dragen om haar produkten te moderniseren en haar concurrentiekracht op de markt te behouden, zoals overigens alle andere Europese ondernemingen die niet dezelfde financiële voordelen genieten van hun kant doen, verminderd zien. De voorgenomen steun, die de betrokken onderneming zou bevoordelen, zou bijgevolg de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt, wijzigen op een voor het gemeenschappelijk belang schadelijke wijze.

Het steunvoornemen beantwoordt derhalve niet aan de voorwaarden voor toepassing van een van de in artikel 92, leden 2 en 3, van het EEG-Verdrag neergelegde uitzonderingsbepalingen.

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN :

Artikel 1

De steun die de Italiaanse Regering in toepassing van Wet nr. 46/82 voornemens is te verlenen aan een Italiaanse onderneming met het oog op de uitvoering van een innovatieprogramma in de chemische sector, die over installaties beschikt zowel in het noorden als in het zuiden van het land, dat hulpstoffen voor de industrie, tussenprodukten en bestrijdingsmiddelen betreft, is onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt in de zin van artikel 92 van het EEG-Verdrag.

Italië mag derhalve de voorgenomen steunmaatregel niet tot uitvoering brengen.

Artikel 2

Italië stelt de Commissie binnen een maand na de datum van kennisgeving van deze beschikking in kennis van de maatregelen die het heeft getroffen tot nakoming daarvan.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de Italiaanse Republiek.

Gedaan te Brussel, 23 april 1986.

Voor de Commissie

Peter SUTHERLAND

Lid van de Commissie

RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

**TWEEËNDERTIGSTE OVERZICHT DER
WERKZAAMHEDEN VAN DE RAAD**

1 januari — 31 december 1984

Het Overzicht der werkzaamheden van de Raad verschijnt jaarlijks; het geeft de ontwikkeling van de verschillende door de Raad in het referentiejaar behandelde onderwerpen weer.

Inhoud:

- Hoofdstuk I — Werking van de Instellingen
- Hoofdstuk II — Vrij verkeer en gemeenschappelijke regels
- Hoofdstuk III — Economisch en sociaal beleid
- Hoofdstuk IV — Buitenlandse betrekkingen met de geassocieerde landen
- Hoofdstuk V — Gemeenschappelijk visserijbeleid
- Hoofdstuk VI — Landbouw
- Hoofdstuk VII — Administratieve vraagstukken, diversen

289 blz.

Uitgave in: Deens, Duits, Engels, Frans, Grieks, Italiaans, Nederlands.

BX-44-85-371-NL-C

ISBN 92-824-0294-0

Vastgestelde prijzen inLuxemburg (exclusief BTW):

Bfr. 300

Fl. 17,—

BUREAU VOOR OFFICIËLE PUBLIKATIES DER EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
L-2985 Luxemburg